

8692

శ్రీ రస్తు.
శ్రీకృష్ణపరబ్రహ్మణే నమః.

రుక్మిణీపరిణయ కావ్యము.

అనునీగ్రంథము

శ్రీవేంకటగిరి సంస్థానాశ్రిత

మణిగొండ వేంకటరమణ కవిచే

సంస్కృతమునుండి యాంధ్రీకరింపఁబడినది.

చెన్నపురి.

చదలువాడ సుందరరామశాస్త్రిలవారి

శారదాంబావిలాస ముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపించి ప్రకటింపఁబడినది.

1911.

శ్రీరస్తు.

రుక్మిణీపరిణయకావ్య

విషయసూచిక.

పుటసంఖ్య.

౧ మంగళాచరణము.	౧
౨ పుస్త్యంతములు.	౫
౩ కథాప్రారంభము.	౧౧
౪ ద్వారవతీపుర వర్ణనము.	౧౧
౫ రుక్మిణీపత్నిసందేశ వర్ణనము.	౧౧
౬ కుండినపురప్రవేశ వర్ణనము.	౧౪
౭ రుక్మిణీహరణ వర్ణనము.	౧౬
౮ యుద్ధ వర్ణనము.	౧౮
౯ ద్వారకాగమన వర్ణనము.	౨౦
౧౦ మూలమాధ ప్రాపవనప్రవేశ వర్ణనము.	౨౨
౧౧ సూర్యాస్తమయ వర్ణనము.	౨౧
౧౨ చంద్రోదయ వర్ణనము.	౨౩
౧౩ సూర్యోదయ వర్ణనము.	౨౫
౧౪ ద్వారకాపురప్రవేశ వర్ణనము.	౨౭
౧౫ మూలమాధవవన వర్ణనము.	౨౯
౧౬ వివాహాపక్రమణికా వర్ణనము.	౩౧
౧౭ బ్రహ్మాదిదేవతా వర్ణనము.	౩౬
౧౮ రుక్మిణీకృష్ణుల వివాహ వర్ణనము.	౪౩
౧౯ సముద్ర వర్ణనము.	౪౫

2

౨౦ శ్రీరుక్మిణీకృష్ణుల యవయవ వర్ణనము.	౪౭
౨౧ వసంతర్తు వర్ణనము.	౫౯
౨౨ శ్రీష్ఠర్తు వర్ణనము.	౬౨
౨౩ వర్షర్తు వర్ణనము.	౬౪
౨౪ శరదృతు వర్ణనము.	౬౫
౨౫ హేమంతర్తు వర్ణనము.	౬౬
౨౬ ప్రద్యుమ్నకుమార జనన వర్ణనము.	౬౭
౨౭ గ్రంథసమాప్తి మంగళము.	౬౯
౨౮ గ్రంథాంతపద్యములు.	౭౦

రుక్మిణీపరిణయ కావ్య విషయసూచిక

సంపూర్ణము.

శ్రీరస్తు.

శ్రీప్రసన్న పాండురంగ విత్తలేశాయ నమః.

రుక్మిణీ పరిణయ కావ్యము.

శ్రీమత్కృష్ణదత్తపాణివ్యాసపూర్ణప్రియాభిధశిష్యం మగ్ధరువర్యం
శ్రీమత్సర్వజ్ఞసచ్చాస్తోత్కరామౌజిషట్పదముద్యత్సత్త్వగుణాఢ్యమ్
శ్రీమత్పూర్ణాపురీశారాధనాలోలచిత్త మహం వందే సుశుభాఢ్యే
శ్రీమన్నాగేశ మార్యం మూళగిర్యన్వయామ్బుధిచన్ద్రం సద్గుణసాన్ద్రమ్.

(మంగళాచరణము.)

శా. శ్రీరామాశుభదేక్షణోత్పలదళశ్రీదాయ సత్యాశ్రయం
దారాజచ్చభలక్షణాంచిత్రుడు రాధాంచచ్చకోరీమహా
దారుం డోహరివక్త్రచంద్రుడను వొండకో రాజగోపాలకృ
ష్ణా రాజోత్తమ యాచభూప నిరతాశ్లోదంబు నీ కిచ్చురణ. ౧

ఉ. తాలిమి నాభువక్షమునఁ ♦ దాదయఁ బొల్పున నిల్చి భక్తదో
మాలి గణింప నీయక శుభావలిఁ గూర్చుచు నాభు నెప్పుడుం
బోల ననన్యయోగ్యగతిఁ బూజి ♦ లొనర్చెడు లక్ష్మీ రాజగో
పాలకకృష్ణయాచనరఃపాల శుభం బిడు నీకు నిచ్చురణ. ౨

సీ. సమదంగవేదోక్తిచతురాస్యఁ జతురాస్యఁ

బాలితసర్వగీర్వాణి వాణిఁ

దతచరాచరజగత్ప్రాణు జగత్ప్రాణుఁ

బావనగుణమణి ♦ బవనురమణి

శేషిసత్త్వవిశేషాత్తు శేషునిఁ

బరిహృతవృషగర్వః • బక్షివర్వ

సద్భక్తజనమనఃశృంకరు శంకరు

రుద్రునిభామఁ గాఁరుణ్యసీమ

వరుస విఘ్నేభవంచాస్య • వరగజాస్య

వ్యాసవాల్మీకిముఖ్యగీర్వాణకవుల

సమర సన్నేయపాతనాద్వాంధ్రకపులఁ

దలఁచి మ్రొక్కెద మత్కృతి • తనరుకొటకు.

31

సీ. వివిధసాంగోపాంగవేదస్వరూపతా

సుభ్రాజ తిక్కనఁసోమయాజి

కవితాప్రవీణతాకలనకావ్యవినుత

స్తుతిరాజి తిక్కనఁసోమయాజి

హరిహరనాథాఖ్యపరతత్త్వసేవనా

సుఖభాజి తిక్కనఁసోమయాజి

వేదాంతవిద్యావివేచితాబ్జజ

సుతరాజి తిక్కనఁసోమయాజి

వ్యాసవాల్మీకిరచితగీర్వాణభార

లోత్తరరఘుత్తమచరితాంధ్రోక్తివిరచ

నామతివిరాజి తిక్కనఁసోమయాజి

మించి నామధిఁ గృప వసియించుఁ గాత.

32

ప. అని యిష్టదేవతాప్రార్థనంబును సుకవిజనపండ్లనంబునుం గావించి,

సీ. మహితవిద్యాప్రాధిమవిజితఫణిరాజు

వాదిరాజు జితన్యవాదిరాజు

హయవదనప్రసాదాసాదితాళుల

విద్యాసమాజ్జితవిమలకీర్తి

క్షమరుక్మిణీశవిజయమహాకాన్యంబు

దేవభాష రచించెఁ దివిరి యందుఁ

బరికించి రుక్మిణీపరిణయభాగంబుఁ

గొని తెనిగించెడఁ గొమరు మిగుల

రాజగోపాలకృష్ణుండు రమణ గథకు

నాయకుండు గాన నొనరింతు నాయకునిగ

రాజగోపాలకృష్ణుని రహిని గృతికే

సరసు లెల్లరు తగు నని సప్తతింప.

సీ. ఆత్రేయగోత్రపవిత్రుఁ డాపస్తంబ

సూత్రుండు మధ్వార్యసుమతజనితుఁ

డల మణిగొండవంశాంబుధిచంద్రుఁ డా

కృష్ణార్జ్యసూనుండు గృష్ణభక్తుఁ

డెన్న మూలగిరినాశేశార్యశిష్యుఁ డా

నన నెగడినవాడ నట్టి నేను

వేంకటరమణాఖ్య విదితుండను బ్రసన్న

పాండురంగకృపావిభాసితుండ

రహిని రాభృషణ్ణి రాఘవార్యుండు బుధ

వరుండు ప్రీతి దోడుపడంగ గడఁగ

దెలిసినంతవట్టు పలికెద నీకృతి

బ్రోవ గోరువాడ బుధుల గవుల.

సీ. లక్ష్మీనరస్వతుల్ లక్ష్మీంప నిచటనే

కలిసి యుండుట చూడఁ గంటి మనుచు

భాన్విందురోచులు ♦ భావింప నిచటన

కలిసి యుండుట చూడఁ ♦ గంటి మనుచు

దండధరేంద్రులధర్మబు లిచటన

కలిసి యుండుట చూడఁ ♦ గంటి మనుచు

విత్రేశబలివిధుల్ ♦ ఖత్తుగ నిచటన

కలిసి యుండుట చూడఁ ♦ గంటి మనుచు

బుధులు పొగడ విద్యాధనంబులును వీర్య

కీర్తులును దండరక్షణకర్తృతయును

గలిసి యీవియుఁ దమయందుఁ ♦ గలిసి వెలయ

వఱలు చుందురు వెలుగోటివంశ్యనృపులు.

వ. అందు.

సీ. ఏమాన్యుప్రప్రపిఁతామహుండు హరిహ

రాలయ నిర్మాతయై నుతిఁ గనె

నేమహామహుప్రపిఁతామహుండు రథాళిఁ

దిరువీధుల రచించి ♦ తేజరిలై

నేమహీనాథుపిఁతామహుం డల స్వర్ణ

నాముడై సార్థకఁ నాముఁ డయ్యె

నేరాజవరుతండ్రి ♦ యెసఁగ సర్వజ్ఞాఖ్య

సార్థకంబుగ భువి ♦ సరవిఁ బొల్పెఁ

బుద్ధిపాత్రానుజాతసన్నిత్యబంధు

యైక్తి నెవ్వండు ధర నేలు ♦ చుండు నతఁడు

వఱలు వెలుగోటిరాజగోపాలకృష్ణఁ

డల మహారాజవిరుడుండు ♦ యూచవిభుండు.

- ః. శ్రీలసితుండు వాక్పియుఁడు • చిత్తజవర్ధనమూర్తి మస్తమో
వ్యాలవిపుండు రాజు విబుధావనుఁడు • సమవర్తియుఁ రసా
ఘాలయముఁ ధనేశ్వరుఁడు • నౌ ననిత న్బభు లెన్న రాజగో
పాలకకృష్ణయాచనర • పాలకుఁ జేలు మహిఁ శుభోన్నతిఁ. ౧౧

————— (సప్త్యంతములు.) —————

- ి. ఏవవిధగుణతతికిని, శ్రీవనజాతౌంఘ్రిపద్మ • నేవారతికిఁ
నేవితగౌరీపతికిని, బావనసుకృతికి నితాంత • వరశుభవృత్తికిఁ. ౧౨

- క. హరిహయజనయతహయసకు
హరిహయవరహ స్తినత్వ • హ స్తిచయసకుఁ
నరపాలననిపుణునకును
నరసారథిచరణశరణు • నకు సుగుణునకుఁ. ౧౩

- క. గురుధైర్యమేరునిభునకు, వరవేంకటగిరిపురాధి • పప్రభునకు శ్రీ
కర వెలుగోటినునంశీ, యరాజగోపాలకృష్ణ • యాచవిభునకుఁ. ౧౪

————— (కథాప్రారంభము.) —————

- వ. అంకితంబుగా నారచియింపఁ బూనినగుక్తిచీపరిణయ కావ్యంబునకుఁ
గథాక్రమం బెట్టి దనిన. ౧౫

- క. వరవేంకటగిరినాయక, వర పంచనహస్రసైన్య • పతి వినుతగుణా
కర వెలుగోటినునంశీ, య రాజగోపాలకృష్ణ • యాచమహీశా. ౧౬

- వ. అనధరింపుము. ౧౭

————— (ద్వారవతీపురవర్ణనము.) —————

- క. సకలైహికవిభవాము
త్రికసౌఖ్యద్వారభూతుఁ • గృష్ణఁ బడయుటఁ
బ్రకటితమై రాజులైడు
నొకపురి ద్వారవతి నాగ • నొప్పుగ జగతిఁ. ౧౮

రుక్మిణీ పరిణయ కావ్యము.

క. ద్వారపతి యనుచుఁ బిలుతును

వారక స్ఫూటికకవాటఁ నగపిహితలప

ద్వారపతి సదావివృత

ద్వారపతిఁగ నుదిఁ దలంచి యారయువారల్.

౧౯

తే. గీ. అరయ వివృతంబ యయ్యును ధ్వారచయము

వరమనోజ్ఞహరిన్ దిగి ధ్వారబంధ

కాంతిచే బిహితంబుగఁ గాన వచ్చు

దాన నెటు లెన్న నగు దాని ధ్వారపతిఁగ.

౨౦

ఉ. రాజతనై జసాధనిక రద్యుతే క్షీరధిఁ బోలునీరధిఁ

భ్రాజిత శేషముఖ్యునిఁ వారవృతం బయి దుష్టదూరమై

తేజరిలుం గణింపఁ దెలి దీవి యనన్ నిజదీప్తి నెంతయున్

దా జగమందుఁ దత్పుర ము దారత మాధవసన్నిధానమై.

౨౧

ము. అరిసేనాను లనేకు లాపురి జగి పాయత్తులై చేరుచో

వరజాంబూనదవప్రసరత్నరుచులఁ భ్రాంతిఁ స్వరూపంబులఁ

శరఖడ్గాదికపాణులం గని భయోచ్ఛ్వాసంబులం బాఱ జొ

త్తును వేగఁ బ్రతియోధులంచు దిశలఁ దోడ్తో బరుల్ నవ్వఁగన్.

తే. గీ. లలి సుముక్తాళిరాజతాలయయు నిత్య

సత్యసత్ప్రమోదాశన సత్యమూహ

శౌరిదయిత దుష్టాగమ్య ధ్వారక యది

యల్లనైకుంఠ మనఁగ నొప్పారె జగతి.

౨౩

క. రత్నావృతవరగోపుర, రత్నావృతవప్రసాధ రత్నగృహసతీ

రత్నావృతతన్నగరి, రత్నాప్రి బయోధియొప్పె రత్నకరమై.

క. ముక్తాళులల సాగర

ముక్తమూలై చేరుచుండుఁ బురి గుహసేవ

ముక్తాశులు భవసాగర

ముక్తము లొచును వికుంతపురిఁ జేరుక్రియన్. ౨౧

క. ధర వణిజులు ముక్తాస్తికి, వరపోతము లాశ్రయించి ధవత్తురు పురికిం
బరసిద్ధులు ముక్తాస్తికి, హరిపదపోతంబుఁ జేరఁ స్సరుదెం త్రటకున్.

తే. గీ. అల హరిపురంబు పరిధీకృతాంబుధి యిత

రుల కగవ్యం బని విని నిఘోసహించిత

చే జరాసంహితశరీరసీముఁ డగుచుఁ

దనదుపేరు మాగధుఁడు సార్థకము సేసె. ౨౨

తే. గీ. ఘనతః గావ్యోచితశ్లోకకాంక్ష భావ

విదులు బుధులు నదాన్యులు ధవదములఁ

గడఁక విద్వజ్జనానందశరవర్షార్థ

ముల విచారించు చుందురు మురరిపుపురి. ౨౩

ఉ. కూరిమి శంకరుండు జనకోటి కొసంగెను నేమహాత్ముని

త్తారకమంత్రరాజమునఁ దద్దయు నెవ్వనిపాదవారిచే

సారతరంబుగా నెగడ సాగెను గాశిక యట్టిశౌరి తా

నే రహి నిల్చె ద్వారవతి నెన్నికఁ గాంచదె యద్వితీయయై.

మ. నగరీవారవహూరథస్థుడయి కంఠదర్పండు భూచాపమున్

దగ సారించి కటాక్షనీలసళినాస్త్రవ్రాతముల్ గుచ్చి బల్

వగలం బొంఘులఁ గట్టుచుండు స్థితరుక్మాశంబుల్ బోధతి

మొగి నెన్నంగ సమానులు వికలులై మోహాహవృతుల్ గావడిక.

తే. గీ. ద్వారక స్వగోపురాధుకారాధి దివము

బాటు నందేమి చిత్రము తత్పరి తన

యంతరంగంబున ముకుందు నభలతీర్థ

రాజములఁ గల్గి తత్సేవ రాజులుటను. ౩౧

సీ. వరయోగిజను ల్లు ♦ ద్వారక హరిజప
 బ్రహ్మత్రుధారులై ♦ రత్యధీశు
 ధనువును బుష్పీకృతంబుగాఁ దద్వర
 బాణాళిఁ బంచత్వభాజనముగఁ
 దత్సచివుని వసంతం తం వసంతం పశ్య
 యనుచు నవ్వునటుగా ♦ నతనిమిత్తు
 క్షయభాజనునిఁ గాఁగఁ ♦ గడిమిఁ దదనుగుల
 మాధుర్యగుర్యవాజ్ఞహితములు గ
 వరుసఁ దత్సేన నబలనై ♦ పరఁగునటులు
 పొనర వాని ననంగీకృతునిఁగ నిటులు
 నిశ్చలాత్మకులై స్తరునిం బరాజి
 తునిఁగఁ జేసి చరించు చుండురు తపముల.

32

తే. గీ. ఎనయ మన్తభు సబలు ఒండుంచి యతని
 దలుత శ్రీకృష్ణుషును శ్రీదయితపాద
 వనకుహధ్యానమాత్రస్థ ♦ నెనరిచి పురి
 యతులు విహరింతు కామజయైకలీల.

33

మ. స్తరునిం దర్పకుఁగాఁగఁ దద్ధితు జగత్సమ్మోహకుంఁగాఁగఁ ద
 ద్వరసేనం బ్రమదాళిఁగాఁగ సుమనో ♦ భావ్యంబుఁగాఁ జాపము
 శతరాజ్ విషమంబుఁగాఁగ సుమనఃస్సంసేవ్యుఁ గా సూతు నెం
 చి రమించుం బురిఁ గాముకాళి తగఁ దత్సేనావశస్వాంతమై.

34

తే. గీ. అమలమాల్యానులేపహారాంబరములు
 సెలఁగ వారాంగనలు శుచిస్థిత లరుగఁగ
 యామికులు నుదితేందు తేజోతిరిక్త
 లగుట గుర్తింపఁగా నేరరైరి పురిని.

35

మ. వరశాస్త్రంబులు విన్నుఁ బాడుచు మదిఁ బావించుచుం భక్తిఁ ద
చ్చరణాంబులఁగొల్పుచు సతతమర్చి నేయుచు దాస్యముం
గరిమంజూపుచు సఖ్యముం గొలుపుచుఁ గామించియాత్తార్పణం
బు రహిం జేయుచునుండు రల్లపురిఁ బెంపుంబొంది కృష్ణార్చకుల్.

మ. తగుతద్వప్రబహిర్గతాభి జలముఁగ్దత్తాంబులఁ స్వాతిఁ బెం
పు గనుఁ శుక్తి పుటంబులఁ జరగఁజేఁ ముక్తామయంబై రహిఁ
దగ హస్తాబ్జపుటాళిఁ గృష్ణజలముఁగ్దత్తార్థవార్యాప్తిఁ బెం
పు గనుఁ విష్ణుకులాభి తత్త్వ గామునఁ ముక్తామయంబై బలే. 32

తే. గీ. పురి సుధర్మ పుంజావనఁ మూలభూతఁ
గృష్ణునిఁ గృతాధివాసుఁగాఁ నెఱిగి యింద్రుఁ
డాత్మ పురిగతి సభకు నాఁ ననుభయమున
స్వనభ నలసుధర్మాఖ్య నొసంగె హరికి.

32

మ. స్వసుతుంగోర్చి కరానుష క్తవిలసఁ చ్చక్రాంకశంఖాంచితం
డు సురత్నానృతగాత్రవాస్యనిమిషం దుఁ ఘేనలేపాంగుఁడై
పన స్వాసక్త జితౌఘపాపహరుఁ డొప్పఁ యోగిజాహ్వాల్సపుం
డు సముద్రుండు పురింబుఁ బ్రోచు నలకృష్ణం బోలుచుఁ జేరువఁ.

మ. పురి సచ్చక్ర గరాళిపుష్పకటకఁ భోగీంద్రభోగాస్పదఁ
వరదృక్పానగ తేంద్రియఁ గనకసఁ ద్వప్రాతిపీతాంబరఁ
గురుతఁ స్వోదరవాసిహంసగమనఁ గొల్పొనుధర్మావహఁ
బరమాకార సముద్రమధ్యగ సురల్ పద్మాధరాలింగితఁ. ౪౦

క. పురి యంగనాలమును ముఖ
సరసిజము దరస్థితమధునరస మలకబం
భర మంగనాస్తరాస్త్రా

త్కరము కలిమి విశ్వమోహకర మగు నెఱుడు.

౪౦

క. కలశాలికంతసంచయ

విలసచ్చభదకమనీయ వివిధోన్నతన

త్కలశాలికంతసంచయ

విలసితగృహనీకర మగుచు ♦ వెలయుఁ బురి రహిం.

౪౨

ఆ. వె. పరమ మాశ్రమంబు ♦ బురిఁ బొంద రమ సర్వ

దానములను సర్వదాజనములు

తృప్తి వొందు చెలమి ♦ దివిని బోలఁగ శ్రమ

మెఱుంగ కుందు రచట ♦ నెల్లగతుల.

౪౩

తే. గీ. ధరణి గాళిక శ్రుతిసంగతస్వకోటి

మాత్రగుణముచేఁ బురికి నప్రమములు యగుచు

వడి నవద్యసంఛాదన వైఖరీజ్ఞ

కాన ధరియించె ధనురనుకార మమర.

౪౪

చ. తతవరభిత్తిరత్న ఫలితప్రతిరూపవిచిత్రచిత్రమా

నితములు వాసుదేవగృహిణీగృహముల్ నవరత్న రోచులఁ

సతతము రంగసంచయసుసంగమునన్ రమణీయ మాప్రదే

శతతి ధరించెనో యనఁ బ్రజానయనోత్సవకారు లొఁ బురిన్.

మ. ప్రియనృత్యం బొనరించు కేకితతిచేఁ ♦ పెం పొందు సాధంబులం

బ్రియ మార్క రుచిరాద్రిశృంగమతితో ♦ వే వ్రాలుచుం జెంత నా

రయఁగాఁ దమ్మును గ్రమ్మునీరధరగాత్రంబుం దగం జిమ్మెడున్

రయ మారం బురికేతువుల్ నిజపటవ్రాతానిలప్రాహతిన్.

౪౫

చ. విమలమహానువర్ణవర వేష్టనమున్ ద్యుతిదీపితాభ్రవి

ద్రుమహరినీలముఖ్యగుణధుర్యవినూత్న నవోరురత్న శో

భి మహితసాధశీర్షమును ♦ వింత మహిం గపిశీర్ష మన్ననా

మమునను బిల్వఁగా బుధులు ♦ మానసపీఠి సహింప రాపురిన్.

క. సరసలు విలసద్ధారను

సరసారశిరోధర లగుఁసరసిజవదనల్

వరనయనైపుణ్యనయన

సరసిజజితపురుషవరలు • చరియింతు పురిక.

౪౮

తే. గీ. తగ నవననోష్ఠదంతక్షతములఁ జూచు

నవతికి దురంతచింతను • యువతి కన్య

కద్ది దాచ నేరమిని దురంతచింత

నిట్లు లాపురి ఫలసామ్య • మిచ్చు చుండు.

౪౯

————— (రుక్మిణీపత్ని)సందేశ నర్తనము.) —————

క, అంబుజనయనుఁ డెలమి నన

యంబు జనంబులను బ్రోచు • చాపులతో నా

యంబుజనితపురి నిండుప్రి

యంబు జనింపంగ నుండునంత విదర్భక.

౫౦

క. అంచితగతి భీష్మకసుత

పంచాగ్రజయుక్త యొసఁగి • పత్ని మొకద్విజం

బంచాస్త్రమాత రుక్మిణి

పంచెను హరికథకు నన్నువంచన విని తా

౫౧

వ. ఇట్లు పంచి కృష్ణు నుద్దేశించి తనమనంబున.

౫౨

మ. అల భక్త్యంగనఁ గూడి దృగ్మము నాభ్యావర్తముం బాశిప

జ్జలజంబు శ్రవణద్రావణు దరహాస స్నిగ్ధఫేనంబు న

ద్వలిసుభ్రామహితోర్తి కేశచయశైవాలంబు పొల్చుని

తలపద్మాకరమందు చిత్తనృప క్షీణత సేయు మశ్రాంతము. ౫౩

మ. ఇను హస్తాబ్జమ విత్థలాంఘ్ర్యభిభునిక • దృక్పరవంబా తదా

స్యనిశేఘా జలచిత్తచోర యలకాఖ్యధ్వంతము జిహ్వా య

- ఘనమండూకమ తత్కథాజలధి వక్షం ఒకకవాటరబ యా
తనిహృద్యేహము నచ్చుకోదితము శ్రోత్రంబా విడం బోకుడి.
మ. విను భ్రాంతాత్మ వినింద్యజంతుశతముఁ విఘ్నాత్రపాత్రంబునై
చనుమర్త్యాధమగాత్రమందు రతి నోజ్జ్వలీషుమా విత్తలే
శుని నీలోత్పలవర్ణ నిత్య స్వవశుఁ ♦ శుద్ధాత్మని జేరు ప్రీ
తిని వే నిర్మలవిగ్రహుఁ న్రజవధూత్పస్టాసముజ్జృంభకుఁ. ౧౧౧
- శా. నాలీకాశనమారశంభువిలసన్నా కాలయప్రస్థతుఁ
మాలాలంకరణప్రభావహృతసంతాన్యాంతరగ్రంథినిఁ
గాలీయాహిమదాపహారి మురలీగానాధ్యుగోపాంగనా
లోలాత్తు విచువంగఁ బోకు మనసా ♦ లోకేశుఁ గృష్ణహరిఁ.
వ. ఇట్లయ్యంగ నామణి యయ్యనంగపితం దలంచుచుఁ దదాయత్త
చిత్తమై యుండ నట మున్న గృహీతపత్నిం డగునమ్మేదిసీసురుండు.
క. అవి గొన్ని ద్విజుఁ డటకుం జని
యదిగొనిశాటారి యనుచు ♦ హరిసన్నిధి నె
మ్మది గొని యందింపఁగఁ దా
నదిగొని చదువుకొనె శౌరి ♦ యధికప్రీతిఁ. ౧౧౨
- తే. గీ. పురుషుఁడు గర్భవిభవుఁడు ♦ పూర్ణుఁడు మణి
సామవేద్యుఁడు సామూయ ♦ శాస్త్రధర్మ
పాలకుఁడు పాత్రదత్తాత్మపదుఁడు సయిన
పాత్రునకు దత్త యాకన్య ♦ పరంగ ధన్య. ౧౧౩
- చ. కువలయనాథ కామవశఁగుల్ పరు లాత్మల నన్ను సీవహం
కవిరచితాంకనుం బడయఁ గాచినవా రది సింహయోగ్యన
స్తువు శునకాళి కోరుట కన్యో భవతాపహరన్వపాంగ యా
హవమున సంత్రికాగతయమానుచరాళులఁ జేయు వారలఁ. ౧౧౪

తే. గీ. దయిత దేహ్యంగజాతసిలయ దయాభి
యంగజాతశోభిత్తోదారరూప
యంఘ్రిసేన నొసంగు మాహానమునందు
నన్నుఁ గైకొను వేగ యనాథనాథ.

౬౦

మ. అరిసంహార యుమేశహంసగమనేంద్రాగ్నాద్విదులక్ మహానులక్
వరశాస్త్రాధ్వరతాప్తు లైనబుధులక్ భావింప కేధిక్కరిం
చిరహిన్ నిక సకలాధినాథుఁ బ్రభుఁ గాంక్షింతులదా నెమ్మనిక్
హరి సర్వోత్తమ తావకీనఘననూక్తాసక్తనై ప్రోవవే.

౬౧

తే. గీ. విమల స్వాపచ్చిదోర్జితవిక్రమాఘ
లోకనాథ దయాంబుధి లోకవంద్య
గోపికారక్ష యచ్యుత కూర్మి నన్ను
స్వీయ దుర్దశ దొలగించి వేగ ప్రోవు.

౬౩

తే. గీ. అన్న యశాగుక్తితో నేమి యయ్య యైన
భీష్మకునితోడ నా కేమి పృథ్వి రాజ
సంజ్ఞాతులతోడి దేమి నీజాయ నైతి
మున్నె కావున నను స్వీయ నెన్నికొనుము.

౬౪

తే. గీ. ఘన త్వదంఘ్రియుగ్ధార్చనకర్తయోగ్య
నెసఁగ నవ్యజనాభోగ్య నీశ నన్నుఁ
గైకొనుము తక్కి తేని యీకాయ మింత
వదలి త్వదన్మోయోగ్యరూపంబుఁ గొందు.

౬౫

చ. అరయఁగ నెల్ల జీవులకు నచ్యుతతాప్తి ప్రసిద్ధ మయ్య నే
వరుని నిరూఢి బొందెను ధ్రువంబుగ నచ్యుతనామ మట్టి ని
న్నె రహి మనంబునం బతిగ నేను వరించితి వీరవర్య శ్రీ
కర చనుదెంచి వేగ ననుఁ గైకొనుమా కొనుమా యశం బిటఁ.

ఉపేంద్రవజ్ర. త్వదైక్యబుద్ధుల్ శిశుః పాలముఖ్యుల్
 త్వదేకపత్ని స్ననుః ♦ దారు పొందన్
 యదూర్ధ్వహ కోరెద ♦ కాన పొందన్
 త్వదైక్యబుద్ధుల్ కన ♦ దైత్యు లొటన్.

౬౭

తే. గీ. మొగి ముకుంద సౌందర్యసముద్ర యిమ్ము
 ఈక్షణం బాశ్రిత నగునా ♦ కీయ వేని
 ప్రాణనాథ తుణాశ్రితాభాగ్య మైన
 నిమ్ము దిక్పర నైన నా ♦ కిందిరేశ.

౬౮

తే. గీ. ఈవు దేవ స్వతంత్రుడ ♦ వేను గమల
 నీదు జాయను గావున ♦ నాదుప్రాథ
 నానుసారంబుగ ననజ్జనాభిమాన
 హాని యొనరింపు నైశంబ ♦ ప్రాణనాథ.

౬౯

క. శేషించినసమయమున న
 శేషజగం బుదరమందు ♦ జేర్చి మహాభీష్
 శేషునిపై బండెమ్రో
 భూషణ నిను పీడి కోర ♦ బోలునె యన్యన్.

౭౦

చ. హరి సదశావృతంబు లగునబ్జభవాండము లెన్ని యేని యే
 పరమునిరోమకూపముల ♦ భాసితమం బరమాణులీల నో
 వరదుడ యట్టిసీతనువు ♦ వర్తిలు నారయఁ బాంచభాతిక
 స్ఫురితముగా నటం చనుట ♦ చొప్పడునే తగునే వినంగనున్. ౭౧

— (కుండినపురప్రవేశ వర్ణనము.) —

క. అనునాపత్త్రాలాపము

మనమున హర్షమును బ్రీతి ♦ మల్లడిగొంగు

గని యరద మెక్కి యప్పుడె

చనియె వడి మాధవుడు నిజప్రియకడకు

29

క. కమలాసందేశంబునఁ

గమలాక్షుం డలరి యరిగెఁ ♦ గడువడిఁ జతురం

గములఁ గొని దరస్థితముఖ

కమలుండై వేడ్క భీష్మ ♦ కప్రభుపురికిఁ.

23

తే. గీ. వచనమాత్రహృతుం డయి ♦ వాసుదేవుఁ

డల్ల బ్రాహ్మణుఁ జేపట్టె ♦ నధికకరుఁ

నట్టియాశ్రితపక్షగుఁ ♦ డమర రుక్మి

ణీకరగ్రహణము సేయుటే కడిదియె.

28

తే. గీ. అమలకమలోదయార్థ ము ♦ ద్యన్మరీచి

సుచయభాసితసర్వజేశుండు రచిత

నిశిచరోలూకశోకుండు ♦ నెటి దినేశు

గతిని సచ్చక్రమానితగతియు సగుచుఁ

బూర్వసింధూపకంఠముఁ ♦ బొంది వెలిగె.

27

చ. హరి యట దుష్టపూర్ణ మగునానగరిం జొర నొల్ల కొక్కడం

బురమువెలిక వసించె బరముం గన వేడ్కలు తొంగలింపఁగాఁ

బరువిడి వచ్చునాగరకపంక్తుల నాస్థలి యాపురిం దగఁ

బరువడి గెల్చె నాఁ దనరె ♦ వైఖరిఁ దీరి దృగుత్సవ్రాన్నతి. 2౬

తే. గీ. పౌరు లప్పు డుపాయనపాణు లగుచు

భద్రమూర్తి సౌందర్యసముద్రస్యాంధ్రుఁ

జూచి యన్యులు వ్యర్థు లంచు మది రోసి

విభు హరి సదారు లౌచు నేమించి రెలమి.

22

చ. ఇతఁ డతనుండు కాఁడు గణింపఁగ శ్యామలకోమలాంగకుం
డితఁడు విధుండు కాఁడు మది. † నన్నఁగ వీతకళంకశంకుఁ డీ
యతిసుభగుండు కాఁడు రవి † యాశ్రితలోకదృగ్ ద్రిహారి తా
నితఁడు పురాణుఁడుం బురుషుఁ డీశ్చితదాయయు నద్వితీయుఁడు.

తే. గీ. కమలయే యగు నాపద్మగంధి భీష్మ
తనయ సుభగాగ్రగణ్యుఁ డీతఁడు తదీశుఁ
డిట్టివీరలకలయక † తెలమిఁ గోరు
చున్నమాకోర్కిఁ దీర్చుత † మొగి విధాత.

౭౯

మ. అనువొందం బురుషాగ్రగణ్యుఁ డితఁ డేవాక్షింబ్రియఁ రుక్మిణి
మనభాగ్యంబునఁ బొందెనేని యది హేమం బింద్రసీలంబుఁ గూ
ర్చినయట్లా ప్పెకు నన్యపా లయిన లక్ష్మీంపంగ జాంబూనదం
బున లోహం బతుకంగఁ బెట్టినటుకొఁ † బో యెల్లు కా నున్నదో.

తే. గీ. ఇటులు పౌరులు పల్కుచుఁ † గృష్ణు వినుతి
సేసి నయనోత్సవంబులు † సేసి కొనఁగ
హరియు దయతోడిమఁదస్తి † తాస్య మమర
వారి రంజిల్లఁగాఁ జేసె † నరమఁ డంత.

౮౦

— (రుక్మిణీహరణ వర్ణనము.) —

తే. గీ. సంచలత్పతాకోజ్జ్వలఁచామకాఘ
మై పరిస్ఫురచ్ఛత్రసహస్రశోభ
మై విచిత్రతూర్యధ్వను † లాశ లంద
నపుడు రుక్మిణికులదై వయాత్ర యొప్పె.

౮౧

క. న్వజనకగృహ దేవిఁ గొలిచి
నిజగృహ దేవుఁ గన నరిగె † నెఱిఁ దచ్చగణం

బుజసన్నిధి రథ మెక్కక

నిజహృదయము వొంగ రుక్మిణియు నెన్నడతో.

౫౩

మాలిని. జలజకులజగంధఃస్పర్ధిసౌరభ్య యంత్రే

స్వలనవిలసదక్షిః స్తంభితాన్యాక్షి యశాచు

గలికి విమలపూర్ణాగణ్యలావణ్య త్రోవ

గలభగతి నిజేశుః గామదుః ధైష్టి చూచె.

౫౪

క. తనతలిదండ్రులకూడిక

కు నడ్డ మాట యుచితంబె కున్యపుల కనుచు

ఘనరోపంబున నెల్లర

ఘనమూర్ఖుల ముంచె స్మరుడు కనదస్త్రముల.

౫౫

శా. దేవ్రాత్మంసుడు భూతముల మదనమండీభూతచిత్తంబు లా

నావేశజనియె స్వతంత్రుడల పుల్లాక్ష్యంబుజోద్భూతహ

ర్షావార్యోదకధార మోదవిపుల్యోద్యద్రోమరాజిబలే

యావైదర్శిని బాణిచే దసరథంబందు వడిం గొంచు దా.

చ. పరిణయ మేటికి మరలఁ బద్మ కనంగ నసాంగదూతికా

చిరవినివేదితాత్మ ఘనఽచిత్త సురాగ సుయోగ రుక్మిణి

బరముడు కృష్ణుఁ డార్తజనంబంధుడు శ్రీరమణుండు ప్రితుడై

పరువడి గొంచు వే యరిగె వైరివిదారుడు నిందుపేడుక.

౫౬

మ. పతివక్త్రేందుసమీపలగ్నముదితప్రాంచత్కపోలాభ్య త

న్నతహస్తాంబుజయుగ్మవేష్టితలసంస్తాభ్యాభ్యయు లోకస

న్నత భర్తృసయుగాహితాంసయుగ సంతోషాభిమగ్నాత్మయై

సతి పాణిగ్రహణాధికోన్సవము గా స్వాంతంబున బొంగె దా.

— (యుద్ధ వర్ణనము.) —

చ. మదనవశుల్ మహిశులు సమూనులు వేగ తదీయవిప్రయో
గదహనదహ్యమానులయి ♦ గాత్రము లానలినాగ్ని ముందట
వదలఁగ నిశ్చయించి తగ ♦ భానునివెంటఁ దమంబు పూవున
ట్లదలిచి శౌరివెంబడి రయంబున నేగిరి లుబ్ధబుద్ధులై. ౮౯

సీ. రమణ భైష్ణిని బరిఁరంభణం బొసరింపఁ
బూనినకుజనుల భుజయుగముల
సాక్షాద్రమాముఖిచంద్రమంబనవాంఛ
నరుగుదుష్టులయు త్తమాంగములను
లలి ననివ్యచరిత్రఁ ♦ గలసి భాషింపంగ
లోలు తౌధూర్తుల నాలుకలను
లోకమాతను గూడి ♦ లోలత శయనింపఁ
గోరినఖలులశరీరములను

శౌరిభటులు నిశిత శస్త్రాస్త్రచయముల
నటికి తటిగి తెంచి ♦ నరకలోక
వాసి యెనప్రేతవగ్గంబుతో శయ్యఁ
బండఁ జేసి రథిక బలులు వేగ. ౯౦

శా. సుగ్రీవౌద్ధత సైన్యమాత్రబలుఁ డాచుక్ రక్తపాథోధి న
త్యుగ్రాస్త్రానివాతేభవాజితతిఁ దోడ్తోఁ గట్టి ప్రాచీనపం
క్తిగ్రీవుఁ జతుఁ జేసి పొందె భుజశక్తిం బూర్వరాముండు న
వ్యగ్రాన్యఁ వడిఁ బూర్వసీతను స్వకీయఁ బూతవృత్తం దగఁ.

చ. అనుపమశౌరియుద్ధగతి ♦ సౌకసమం దమరాళి పొల్చి క
న్గెనుచును శత్రురాజి గని ♦ కొందఱు వల్క్రిరి కశ్చి దమ్యతం

వ్యసమదహా యటంచు నపరోఽతిభయాదివనాక్రమీ త్తటం
చెనయఁగ నొడ్లు కశ్చిదహఁబూదహయాయనికొందఱు దగఁ.

౪. శివ నాథాహితమాత కెట్లుపకృతిం ♦ జేసెన్ దగం దీర్చె నే
నవలాకున్ హరివిప్రయోగ మరయం ♦ దద్విప్రయోగంబు నా
యువిదన్ శ్రీదయితుండు తా స్వవిరహఁబూగ్యన్ సమవ్యాపినిన్
భువి నశ్లేషకథన్ గొనన్ శ్రుతిచయంబుం జక్క రక్షించుచున్
వివిధాశ్లేషకథాశిరోడ ఖలులన్ ♦ వేవేగ శిక్షించుచున్. ౯౩

౫. హరి యాశత్రుసమూహ మున్ముఖశిఖుండ్లై స్వప్రతాపాగ్ని వే
ల్చి రహిన్ రక్తరసార్ద్రతం గన శరశ్రేణీవృతిం జేసి వా
విరి స్వస్థాద్వితపుష్పలాజవృతుండై ♦ పృథ్వీశదత్తార్థమున్
సరగం గొంచు స్వకీయఁ గొం చరిగె నిశ్శృంకన్ నిసర్గప్రియన్.

౬. హరి తనజాయఁ గొం చరుగ ♦ నప్పడు తన్వనబంధుద్వర్తశం
బరువడి నొందిన ట్లన సృపాలురు కొందఱు కాలుప్రోలువొం
దిరి మఱి కొంద తేచ్చిరి తగన్ విధి దూఱుచు మూర్ఛ గొందఱొం
దిరి శిశుపాలముఖ్యులు మదిం దురపిల్లిరి మోహితాత్తులై. ౯౪

౭. అరయఁగ రిపుసైన్యము శ్రీ
హరిచే దత్సేనచేత ♦ హతమయ్యె నటం.
టరయమి జననీద్రోహుని
నిరఁ జైద్యునిఁ గూడుటయె దహించె ననలమై. ౯౫

౮. రుక్మిణి కనఁ జక్రధరుఁడు
రుక్మిగతి విరోధియై నిరోధించినయా
రుక్మిధనుశ్చలము విఱిచె
రుక్మమయము భావికార్యురుచి గనఁ బూనన్. ౯౬

తే. గీ. రుక్మిణీరూప యగుసిరి ♦ రుక్మిగృహము
విడిచి చన నంతలో నింద్రవినుతకీర్తి
మురరిపుడు వాని ముండితఁమూర్ధజానింగఁ
జేసె యుక్తంబ కద గతశ్రీకున కిల.

౯౮

తే. గీ. అంతః దరశనేత్రాంత యః సస్యకాంత
బహుసహస్రసంఖ్యావనిపాలభంగ
సమ్యగుత్థభాస్వజ్జయః చంద్రముఖులు
నాత్మదాసీజనులు గాఁగ ♦ నలరె ధైష్ణి.

౯౯

మ. తనయోధుల్ జయకామినీపరివృతుల్ ♦ ధైర్యోర్జితుల్ గర్జిలం
గన నశ్వశి రణాస్తవాజనుల వేడ్కం బొంది హేమాధ్వనిం
దనర్హ హస్తులు హస్తినుల్ కలసి యంతర్మోహాదిల బృంహిత
ధ్వని భక్తేష్టుడు మున్న చేసె దయితాప్రాప్తంబుగాఁ దత్తతి.

————— (ద్వారకాగమన వర్ణనము.) —————

క. జలజాతాయతలోచనుఁ

డలంకృతం బగునిజపురి ♦ హయహస్తీరథా
వలితో నామేచకకుం
తల యాప్రియతోడఁ జొచ్చె ♦ దద్దయు వేడ్క.

————— (మూలమాధవోపనసప్రవేశ వర్ణనము.) —————

సీ. వృక్షరాజంబులు ♦ వివిధపుష్పంబుల

శుకసమితి మనోజ్ఞఁ నూక్తితతుల
మలయుకోకిలరాజి ♦ మంజుస్వరంబుల
నాత్మకేకిగణంబు ♦ నృత్తములను
గంధగజావళి ♦ గమనైకచతురత

శైలముల్ చారుసంస్కరవరముల

మణికుట్టిమస్థలగణము సుచ్ఛాయల
హరిణముల్ తరళేక్షణాధికతను

బరగు చుండ రాజభవనంబుబాగున
నొప్పు చున్న శుభద ధముపననంబు
మాధవుండు వే రమాదేవితోఁ గూడ
వచ్చి మూలమాధవంబుఁ జేరె.

౧౦౨

ఆ. వె. వసుధ విశదరీతి ధనై దర్శిం బెండిలి
లోన కరము వట్ట లోఁ దలంచి
మూలమాధవుండు ధ మూలమాధవమునఁ
దోడిబంధుజనులతోడ విడిసె.

౧౦౩

ప. అంత.

౧౦౪

—————(సూర్యాస్తమయ వర్ణనము.)—————

తరువోజ. సురలు మాహేంద్రదిక్కుదతికి వేడ్క
శుభకుండలము రచించుట కాత్మ నెంచి

యరయ వాతాయనం ధ బై గగనాఖ్య
మాభాజనంబున ధ నన్నిలోఁ జేర్చి

పరితప్త మైన నుపాయంబుతోడ
వడి స్ఫులింగాలితో ధ వారిలో నైనఁ

బరగుహేమం బన ధ వజలి సూర్యుండు

పడెను రాగాంకురైఁ ధ పశ్చిమాంబుధిని. ౧౦౫

మ. కరపాలి న్నగపాలి బట్టుకొనియున్ ధ గంజాల్పై డబ్బిం బడెన్
గరముం జిత్రమ కా సరిత్తతిని వీఁకక శోషిలం జేయు సం
చుడుకోపంబున నబ్ధి మ్రింగె ననే నే ధ నూహింతుఁ బో మ్రింగలే
పరు లాత్మీయజనాపకారుల సమీపం బొందువేళక వడిక. ౧౦౬

చ. రవి సహజాత మయ్యను స్వరాగము ద్రోచి సదబ్జచక్రమా
స్యవరకరాళి విష్ణుపద ♦ మంది కృతగ్రతపుండునై తగ్గ
దివి బ్రతతోర్ధ్వపాదుఁ డయి ♦ దేవవరుం డటఁ జేరె దత్సలం
బపు నటు గాక వార్ధి బడె ♦ నం చనుటల్ తగ వౌ నెకో ధరణ్.

తే. గీ. తాపసులఁ దత్తులను జేసి ♦ ధరణి జీవ
సంబుఁ గర్కముల హరియించి ♦ నలినిసత్పు
కాంతి మాయించురవిపాత ♦ మెంతు మేము
యుక్తమ యటంచు యుక్తిసహోస్తు లరసి. ౧౦౮

చ. ద్యుమణియు వజ్రపాణిదేశ ♦ నొందెను జన్మము మింటిమధ్యమం
దమరఁ బ్రవృద్ధగాత్రుడుగ ♦ నయ్యెను బాళిదిగంతమందు న
స్తమయము నెందె బాపురె విధాత్మనిదేశ మ దెంతవారి కే
ని మఱి యలంఘనీయ మగు ♦ నెమ్మది నెంచగఁ జూపె మేదిని.

ఉ. రాగి యనుండు దిగ్భవతిఁ రాజిపయోధరసీమలం గడు
రాగము నుంచి మేరుగిరిరాజము చాట దిగంగనాళి సాం
ధ్యాగతపక్షి రావములఁ వ్యాజమునన్ విలపించె నాఁ దమో
యోగము వేయనంతరమయొందినమూర్ఖ యనంగఁ బొల్పె నా.

చ. వననిధిహృత్పదంబు తలఁపన్ మఱి సంధవలీకృతాంబు వౌ
తనప్రతిరూప మేర్పడఁగఁ ♦ దా నటఁ జూచుచు శాంతుఁ డెల్లెడన్
జనహృదయంగముం డగుచు ♦ శ్లోఘ్యతముం డగుఁ గాదె యంచు
[దా
నును గడు శాంతిఁ బూని తపఃనుండు పయోనిధిఁ జొచ్చె నంతటన్.

శా. తో నజ్జాళినితాంతమిత్తుఁ డలమిఁత్రుం డస్తముం బొందఁ బ
దానీకం బమలాంబులొందియుఁ దదాన్యవ్రాతముల్ కాంతులన్

హీనంబై మొగిడె విసష్టుడు ప్రియుం * డెన్నంగ సంపన్నతా
నూనాస్యంబున తేని ముద్ర యిడుఁ గాఁదో చిత్రరీతి భువి.

1. కంజ మాకంతోడకంబుల వసించి

హృద్గతమధుకరబృందలలిత

ఝంకార మద్దిరఁమోఁకారమై యొప్పఁ

గలితకంటకకంటకములు నెలయుఁ

మంత్రార్థచింతమై * మాటికిఁ దల యూఁచు

కరణి నీషత్కంపిశిరముతోడ

హంసాఘశిక్షితం * బై తాపసునిఁ బోలి

మదిలో విధాత్పునిఁ * బదిలపటచి

కూర్చి మిత్రోదయంబును * గోరి కడఁక

నానిశంబును దాఁ దప్ప * మాచరించు

చున్నదియ పోలఁ గనుపట్టె * వన్నె దక్కి

ధాత్రి నిటు లుండ నగు మైత్రి * మిత్త్రునెడల.

౧౧౩

————— (చంద్రోదయ వర్ణనము.) —————

తే.గీ. రవి యపరదిగ్యువతిఁ జేరి * రాగ మొందఁ

బ్రాగ్దిగంగన ఘనరోషఁరక్తమును ని

బద్ధనీలభ్రకుటియునై * వక్త్ర మొనర

నిలిచె నాఁ గ నవేందుమఱిడలము. పాలిచె.

౧౧౪

తరువ్రాజు. అల శశి ముక్ ప్రాగ్దిగంగనఁ గూర్చి

యటకు సరిధికిఁ దారఁ కాళులుఁ బనిది

యలరు చామిఁదఁ దడిదల్లములఁ తొలగి

యవ్యదిక్సంగజఁన్యస్ఫురతోక్తమ్.

తులితమంబును ♦ దోస మాయించి

తుంగకరంబులతో దానిఁ దాడి

సులలితాస్వాభోజచుంబనార్థముగ

జోక మీఁదికిఁ బ్రాకఁ ♦ జోచ్చెను నిజము. ౧౧౧

మ. అల దిగ్భామలు చంద్రకోమలకరాః ఘాతాంగసంగంబుచే

నెలమిం బొంది తమంబును విడిచి తా ♦ రిందుం బ్రయుం గా జనం

బులు నిట్రించుతేజ్జీ వరించిరి తమి ♦ బొల్పొంద నిష్ఠేదినీ

స్థలి నెప్పు గణియింత్రె నూత్నవిషయాశీర్ పాపసంసుంబులఁ.

తరువోజ. సరసుఁ డావిధుఁడు ప్రాగ్జలధిన్నానంబు

సలిపి ఫేనం బనుచందనం బలఁది

కరము స్వాంకం బలంకారమూల మగు

ఘనసీలతిలకంబు ♦ గాఁగఁ దారాఘ

వరహార మొంది నభం బనుకబరి

బట్టి కౌగిటఁ గరపంక్తితోఁ జేర్చి

చిర రాగమునను రంజిల్లఁగాఁ జేసి

చెలిఁ బ్రాగ్గంగనఁ ♦ జేరి ముద్దియె. ౧౧౨

చ. అల యుదితోర్ధ్వరశ్మిని శశాంకునిఁ గూడి సతారమై తగ్గ

వెలుగునభంబు స్వర్ణపరివీతసురాధిపనీలమధ్య మా

విలసితకంఠభూషను శశివిం దగుహారముఁ బొంది మించునా

జలరుహనాభువక్షముపసక గణనీయతఁ గాంచె నెంతయుఁ.

తరువోజ. సలిలపాహవృతసర్వభాగంబు

శశలక్షణంబు నీషద్రవ్యకోణ

మొలయ సభోగ్రస్థ ♦ ముదితేందుబింబ

నెఱిగి హరితోపదం ♦ బొప్పెఁ గాస్తీర

లలితంబు మఱియుఁ జేలమున నావృతము

లలి తురుద్యక్తాంచలంబును మఱియుఁ

దలఁప మధ్యోపతిస్థము భైష్టి దైన

స్తనకోశమును బొలి తద్దయు వింత.

౧౧౯

తే. గీ. దిగ్భువతిపతి రవి యన్యదేశమునకు

నరుగఁ జంద్రుడు మెల్లన నరుగుదెంచి

కరముల గ్రహించె వారియంబరము కడిమి

దాన నేమొకళంకి నాఁ దలఁపఁబడెను.

౧౨౦

చ. ఇరవుగఁ బార్థమాసినిసి నిందుడు కృష్ణయశఃపురంధ్రుఁ

హరిణమదాక్షముం బ్రవిరళించిత కేశభరణపుష్పముఁ

వరశుభనిత్యసంస్తుతులవ్యాజమునన్ స్వముఖంబులం దగన్

సురవరు లుంచునద్ది యగునుందరవక్త్రము యెఱ్ఱుఁ గానిచో

సిరికిఁ బ్రమోదమున్ రిపులచేడెల కాక్రియు శెల్లుచేసెడున్.

గీ. రవి దివస్పతి హృతతస్కరప్రచారుఁ

డమర నరదృగ్విదూరనర్తమును బొంద

రజనిపతి పూర్ణబింబుడు రహిని వచ్చి

మానవులకు శ్రమం బంత మాఱు జేసె.

౧౨౧

వ. అంత.

౧౨౩

(సూర్యోదయ వర్ణనము.)

చ. హరి పురి జేరె నంచు విహగళిరుతంబులు టెల్పుఁ బ్రబోగ్గ

ద్ధి రమణ స్నాతుడై యచలపీఠి వసించి సరోరుహంబులం

గరములఁ బట్టి రాగి యయి గాఢతమం బట శౌరిపూజకై

కరములఁ బాఁపె నా దరణి కానగ నయ్యెను భూర్బద్ధి క్షణి.

తే. గీ. మేరుశైలస్థ నుగతతి ♦ శౌరిపూజ
కొనరగ సముద్రధీర్ఘిక ♦ నుండి కొనిన
రమ్య మైననహస్రపత్త్ర) మన సభము
పొందెను సహస్రకీరణుడు ♦ పాలుపు మీటి. ౧౨౧

చ. దివి ద్యుతన్న మొంది తగఁ ♦ దేజరిలన్ భవనోదయంబులై
భవి నల యంబుజాతములు ♦ పొల్పెసఁగెన్ ముదితంబు లొచు నీ
భవి యేదువంశతన్న మది ♦ పొల్పెసఁగెన్ గడు హర్షసంగతిన్
దివి నమరాననాబ్జములు ♦ తేజరిలెం దగఁ జిత్రసీతిగాన్. ౧౨౨

తే. గీ. ఉష్ణరస్మదయంబున ♦ నొనరఁ దరులఁ
బక్షిగణములరవములు ♦ వలలె మఱియు
నతులదుష్టోష్ణరశ్మి యాహరి పొదలఁగ
పండిమాగధరవములు ♦ వలలె బురిని. ౧౨౩

తే. గీ. ఉద్ధృముఖితనాభంబు ♦ లొగి నధోము
ఖాత్తతోరణకారంబు ♦ లై మయాఖ
ములు దివి వెలింగెఁబురి నూర్ధ్వముఖపతాక
లల యధోముఖతోరణములు వెలింగె. ౧౨౪

తే. గీ. ఉన్నుఖమయాఖతతిచేత ♦ నొనర విష్ణు
పదము నంటుచుఁ గ్రమమునఁ ♦ బడసె నూర్ధ్వ
మమరఁ దరణి విష్ణుపదము ♦ నంటుపుణ్యుఁ
డొనరఁ గ్రమముగ నూర్ధ్వంబు ♦ నెందు టరుదె. ౧౨౫

తే. గీ. తిగ్గరోచియు ఛాయ నెందినజనులకు
* గ్లాన మియక సుఖదాయు ♦ గాఁగ నొప్పె
ప్రహారు డయ్యును దగఁదాపకారి యాన
పరగ స్వకళితసంబంధభజకులకును. ౧౩౦

వ. అంత నవ్వసుదేవనందనుండు వందిమాగధస్తుతుల మేల్కొంచి కా
ల్యకరణీయ క్రియలు నిర్వర్తించి రుక్మిణీసహితుండై పురప్రవేశంబు సేయునప్పుడు.

—————(ద్వారకాపురప్రవేశ వర్ణనము.)—————

చ. తనవిభుఁ డొక్కతెం గొని సశ్చైర్యుండు రాఁగని యల్లి ద్వారముం
దొనరఁగ ద్వారకాయువతి † యుల్లసితోభయభాగదివ్యకాం
చనకిరణాంచలంబున నిజప్రియు లోనికిఁ బోవకుండు ని
ల్పినయది యయ్యె దానిహరి † ప్రేమకటాక్షములం గనుంగొనెన్.

చ. హరి బలవంతుండై చొరఁగ † నప్పుడు తత్సన్నితచంద్రికాద్రవ
ద్వరశశికాంతమై నయనఃహరి ధరించినయట్లు లొప్పిపై
స్వరచితసంభ్రమోత్థఘనఃస్వరజోమలినాస్య యాచు భా
సురపురలక్ష్మీ యుగ్ధతపఃచోరభసంబున నొప్పె నెంతయున్.

మ. సగరీకాంత వియోగశఙ్కిమతి స్వాంతప్రస్ఫురద్వప్రల
గ్నగరిష్ఠోన్మణిరాజిఁ దత్ప్రతికృతిన్ † దానిల్పి యాత్మస్వక్ష ము
ప్పగఁ దద్భాషణకాంతులన్ ఫలితయై † భావింప నాయచ్యుతున్
దగ శ్రీకృష్ణునిజేసుఁ గొల్చు చురిగెన్ † దన్వంగియై తద్దయున్.

తే. గీ. నెఱిఁ జలత్పతాకానిలః † నిర్తలీకృ
తము రథౌఘచక్రావళిఁ † దగ సమీకృ
తము సురాలిముక్తామలః † సుమలసితము
తతగజేంద్రదానాంబుసిం † చితము మఱియు.

౧౩౧

ఉ. పండితసామ్రాజ్య హయః † పాండితిమై నడిపింప నిట్టటున్
మండలధావనోద్భవత † మానితచామరమండనాకులన్
మండిత మూచు మోషితముచితభాసురవక్త్రయుక్తమై
దేవదేవ బాల్మీకసద్భక్తుక † దంబముచే విలసిల్లు నద్వయున్.

౧౩౨

తే. గీ. ప్రతతపాశ్చద్యయస్థేభః పంక్తి దయన
కలశనిభరంగికుంభాళి ధునసుసీల
రత్నతోరణాభపరస్పరకలితోర్ధ్వ
ముఖసుకుంచితాగ్రకరాళిః బొల్చునదియు.

౧౩౭

తే. గీ. అమరః బ్రాహ్మణికాంగనాత్వంతచిత్ర
రత్నభూషణోజ్జ్వలితవరచరణజిత
రంగకాంతియు నై నయాః శాజవీధి
మదనశతరూపుఁ డిరిగె నా మందగతిని.

౧౩౮

సీ. మధ్యసంస్థాపితమాధవంబు దరస్తి
తోల్లసత్సేనసంచయము నతత
సంచలచ్చామరసంచయోర్మిగణంబు
వితతాతపత్రకవివిధకమత
మృగణితేభాశ్వపత్యావృతంబును సువీ
ణావేణురవగర్జనంబు మఱియు
మిళితసంఘన్నానిమిషయుతం బంతరా
గతమహీశబలాఘఃఖుననదంబు

శారికీర్తిప్రభాక్షీరపూరితంబు

మోదదవిదర్భజాస్యచంద్రోదయంబు

విమలజయలక్ష్మీనిలయంబు విపులతరము

నై యమరే మాధవచమూనుఁ డాభి యవును.

౧౩౯

మ. జలజాతౌశ్వరభేభపత్తితతేచే సంజాతమై వృత్రజ

న్నిలయంబు రయ మారఁ జొచ్చురజమానీలాంబుదశ్యామసం

గీలసత్సచ్చిదచిత్సుసంగభజకుల్ ♦ గీర్వాణలోకంబు ని
ట్టలె మూఢాత్మ కులయ్యుఁ బొందుదురు చూఁడుం డంచుఁ నెల్పెం
[దగ్గ. ౧౪౦

తే. గీ. సాగరుం డూర్తి కరధృతశంఖచక్ర
ముల సముద్రుడై సితశేనముల సమీప
భూమిఁ బఱచె వస్త్రావళి ♦ మురవిరోధి
యరుగుత్రోవలఁ బఱచె నా ♦ నపుడు గూర్చి. ౧౪౧

— (మూలమాధవవన వర్ణనము.) —

మ. హరిసీలాశ్చ సుశోభిపత్రివృతము ♦ వ్యాలంబిపుష్పస్ఫుర
ద్వరముక్తాసర ముల్లసత్కిసలయఁ వ్రాతోజ్జ్వలం బెన్న సా
గరసంప్రేషితరత్న శోభితల మింకం గాంచన స్తంభసుం
దరమై సస్మణిమండపాసుకృతి యాత త్తత్సువృతాళితో. ౧౪౨

మ. అనిశాలంబిఫలావళుల్ కలపికాఽఞ్చారభసంగీతముల్
ధ్వనదంభానిధిమర్దలంబు శుకరావస్తోత్రముల్ భృంగగీ
ర్ణనషణారవముల్ సుకేకినటులు ♦ రాజిల్ల మాంగల్యవే
శ్చ నిధం జౌచుఁ బతత్సుమాక్షుల నాచంచద్వనం బొప్పెడున్.

తే. గీ. ఒనరంగఁ బ్రియాంగపరిరంభఁజోత్సవంబు
నిందిరాజేవి తొలుదొల్ల ♦ నెచటఁ బొందె
నాథలమునె స్థలజ్ఞు లానఖలబుధులు
మూలమాధవక్షేత్ర మం చోలి ననిరి. ౧౪౩

— (వివాహాపక్రమణికా వర్ణనము.) —

క. కొందఱు భైష్ట్యపక్షము
కొందఱు హరిపక్షము నృపకృతులు సదారుల్

పొందిరి మఱి కడలియు. మి

న్నంది రమాపతు. మే న. తుం. చవు. డజ. చెక.

౧౮౫

తే. గీ. రత్న మయపూర్ణరవివర్ణ రమ్యవరసు

వర్ణపాత్రోత్కరముల సత్కర్ణపత్త్ర

ముఖ్యశోభనవస్తుసంపూర్ణములు గ

జేసికొను చెల్లవనులు కై నేసికొనుచు.

౧౮౬

క. చిత్తంబు లలర నృపతులు

ముఠైదువు లఖిలవాద్యములధ్వనులు దిశల్

హత్తుకొన నధూగృహమున

కత్తె శుభగీతు లమర నరిగిరి వరుసక.

౧౮౭

ఉ. ఆయెడ నిశ్చితార్థమున కావిధి జేరినయార్యు లెల్ల దా

రాయువతీయువాంగఘటనైకవిచారము నేయ మాధవుం

దాయువతీసుపీనకల శాభపయోధరమధ్యదేశ మే

ధేయెడఁ జూచినం దనకు నెంతయు దుష్ట మంచు నెంచె బో.

తే. గీ. కన్య గనకదామకదంబగారి భైష్టి

నీయఁ దగు ధన్య యాహరి కింద్రనీల

భాసి కిత్తెడు విద్యుల్లసద్వారిదాభుఁ

డై పురుషాళి వర్షించు నరయ మీకు

౧౮౮

తే. గీ. నతి విదర్భవంశోదధిజాతరత్న

మారఁ డుడునాథవంశోద్భవైకభూష

ణుండు వీరలయోగంబు మండిత మగు

చమరెడుఁ బరంపరామౌగ్య మైనకళన.

౧౮౯

తే. గీ. పావనాంగి పద్మాలయ భైష్టి నీర

దాభుఁ డల్ల నాశాయుఁ డంధుకళన

సమరఁ దమ్యక్తి సుస్థిరం ♦ బని తలఁచెద

నెసఁగ నన్యోన్యనువిభూతి ♦ హేతు వగుట.

౧౫౧

5. అని యిట్లన్వరపక్షగు లభ్యర్థించిన వధూపక్షగు లిట్లనిరి. ౧౫౨

3. యాదవనాథుఁ డేయెడల ♦ నై నను భైష్మికీ గప్త మియ్యఁగా
రా దొకనాఁడునున్ విడువ ♦ రా దొకనాఁడును గోపగింపఁగా
రా దటు లేని యీతఁడు కళింగహణం బొనరించుఁ గాత స
మ్మాదఘ్నతోడ మానుగుణభూషణ మాసరసీరు హేతుణ్.

తే. గీ. దేవికి సపత్ని తగదు సం ♦ దేశమున న

పంప వలయును సర్వదా ♦ బందుగులను

సర్వద స్తరించునది యిట్లు ♦ సమ్మతించి

తేని మాకన్య నిను వరియించుఁ గాత.

౧౫౩

4. అనుటయు వరపక్షగు లిట్లనిరి.

౧౫౪

మ. అల బ్రహ్మాండము శౌరి కిల్లు పదునా ♦ ల్గో మేడలున్ గాంచనా

చలభూధాన్యమణీక్షుసారలవణస్వాదూదదధ్యాదిని

స్తులగేహూచితవస్తురాసు లమరున్ ♦ జం డందు బ్రహ్మాదిపు

త్తులకార్యంబుల నిండ్ల నెల్ల సతి సద్ద్యుక్తి విచారించుతన్.

తే. గీ. ఇతరుల కసాధ్య మాగృహ ♦ కృత్య మెందు

గృహిణి కది భారకారి కా ♦ దెన్నఁ దన్వి

యంతయు స్వలోలలీలాకటాక్షమాత్ర

మునన నెఱవేర్ప నేరుచు ♦ ముదముతోడ.

౧౫౫

చ. హరి సిరి బాయునే సభలయందు రహస్థులి నేనియున్ భవాం

తరములనే ననన్యవిహితక్రమమజ్జనభోజనాశ్శలం

కరణవినోద మాయువతికార్యమనుం డింక నేమి యన్నఁ డ

గ్విరహిత మైనదేశమును ♦ వే యెడఁబాయును గాక వెంశియున్.

తే. గీ. తనదుభూషణముగ నెంచు ♦ దరుణి నితఁడు

శుభద మైనస్వాంగాశ్లేషసుఖ మొసంగు

తన్వి కొనఁగు వంశాద్యాశ్రితం బగుతన

యధరపీయూషమును బ్రీతి ♦ ననవరితము.

౧౫౯

క. కోపింపఁడు జగములయెడఁ

గోపము కల్గినను దేవి ♦ గొనుఁ గాఁగితిలోఁ

బాపమతి దేవి హరి నెడఁ

బాపఁ గడఁగుకుమతియెడన ♦ నహియించుఁ గ్రుధఁ. ౧౬౦

చ. అల సతి కోపించునపు ♦ డాతఁడు కేశము నట్టి పాణిజం

బులఁ గుచకుంభ పార్శ్వములఁ ♦ బూన్చి క్షతంబులఁ జేసి యంతఁగో

మలమధురోష్ఠముం గఱచి ♦ మానిని మానము మాని వశ్యఁగా

లలి నొనరింపఁడే యది విలాసమ కాదె తలంప నెంతయుఁ.

క. అనిశము స్వభక్తగృహముల

కన్ధుపఁడు సిరి శౌరి దాని ♦ నడుగరు వారుఁ

ఘను లఖలదునకు నర్పణ

మొనరిచి సిరి మరలఁ గోరు ♦ టుచితమె మీకుఁ.

౧౬౧

క. హరి సిరిని విడిచి యన్యల

వరియించునె పురుషవరుఁడు ♦ పరముఁడు పూర్ణం

డరయఁగ నట్లేనియు నా

తరుణులయం దేని సిరిన ♦ తా రమియించుఁ.

౧౬౩

తే. గీ. సర్వదాపరోక్షీకృతః సర్వవిశ్వుః

డెన్న స్తరణీయశీలుఁ డానితఁడు మిమ్ము

నరయ స్తరియించు టది యెట్లు ♦ స్వాంఘ్రియుగ్మ

మును సరించిన మీ కిచ్చు ♦ ఘనఫలంబు.

౧౬౪

5. అనుటయుఁ బ్రహ్మప్రచిత్తులై యత్తలోదరీపార్శ్వగు లిట్లనిరి.

తే. గీ. వారికిఁ బరిభ్రష్ట మైన రథాశ్వవార
కాదిబల మియ్య నే నసమర్థుల మిఁక
యువతి నిత్తు మింతియె సుహృహూర్తికులను
దగుముహూర్తంబు నడుగుఁడు ♦ త్వర ననుటయు. ౧౩౬

తే. గీ. వా రనిరి పరిబర్హంబు ♦ బలముఁ గోరఁ
డతఁడు పూర్ణసుఖుం డెందు ♦ సరయ నింక
నల విరించి నైరించిముఖామరులకు
ఘనవిభవ మిచ్చుతత్కటాక్షంబ కోరు. ౧౬౭

శీ. వారిముఖంబునక విధుఁడు ♦ వారు దరస్థితసదృశాంచితుల్
వారికరంబులక ద్యుమఃశి ♦ బల్కటియందు గురూక్తి మధ్య మ
వ్వారిది కావ్యకాస్పదము ♦ వారిపదాప్తుఁడు మంగళుండు న
వ్వారిపదంబు కేతుగము ♦ వారిగతుల్ తగ మాండ్యగేంబు లా.

చ. ముదితులు కాంత్యధఃకృతతమోమహిముల్ కద వారు వెండి త
ద్వదనము చూడఁగార గలుగు ♦ వారికిఁ జంద్రబలంబుఁ దారము
బదిలముగాఁ బరింపఁ గలవారికిఁ దారబలంబు నిన్ను న
ద్విదితుల కేక్షణంబును ముదిం దలఁపఁ సుముహూర్తమే యగున్.

తే. గీ. తెలియ జ్యోతిష్పథజ్ఞోక్తి తిథుల ద్విత్రి
దినము లెన్న నుద్యన్తహాస్థిని దలంప
వలయు జనులకు మఱి క్షణాభంబ నైన
భైష్టి కది కల్పరూపమై ♦ భీష్మ మగును. ౧౭౦

తే. గీ. క్రముకయు క్తతాంబూలపత్తమై వివాహ
మనశుభోత్సవసూచక ♦ మని తలచెద

మదియ తత్తరుణీతరుణైకవిహిత

పరమచూంగల్యదీప్తోత్సవద మనుటయు.

౧౭౧

తే. గీ. అంతః గ్రమముగ నుభయవర్గాబ్జముఖులు

గృహగృహంబులఁ ధగ సహరిద్రతైల

మును వివాహమహూత్సవమూలభూత

మిచ్చిరి పరస్పరస్నేహ ధ మిచ్చి రనఁగ.

౧౭౨

తే. గీ. మఱుదినము కన్యకావరుల్ ధ మాన్యు లర్థ

కాములై పితృదేవతాగణసమర్చ

ణాసరిచి తదగ్రమంద చీర్ణోత్సవులుగ

నుంట నన జాతలజ్జలై ధ యొప్పి రపుకు.

౧౭౩

తే. గీ. అంత స్నాతకసాధర్మ్య ధ మవధరించి

యల్ల యమనందనుడు తీర్థయాత్ర కరుగఁ

గడఁగ రుక్మిణీపక్షగాఁగఁగి యొకండు

హరిని వారించె నపుడు తా ధ ననునయోక్తి.

౧౭౪

చ. హరి భవపాశమోచన మహామతి శ్రీయుత తీర్థయాత్రకై

యరుగుట లేల నిల్వ మరయన్ జనునప్పుడు నీపిఱుంద నీ

చరణము సోకుచోటులు భృశంబుగఁ దీర్థము లౌ నటుండఁగా

సురనుతచర్య నీయెదుటఁ ధ జొప్పుడ నెయ్యది యుండుఁ జెప్పుమా.

తే. గీ. ఈశ తీర్థ మాడఁగఁ గోతి ధ తే నట నటఁ

బాసర నభిషేక మొనరింతు ధ మునులు నీకు

జలగతుఁ గఁ జేయు చుందురు ధ లలి వివేక

మలర ని న్నింకఁ దీర్థాలి ధ నరయ నేల,

౧౭౫

తే. గీ. నంద్య నీగుణకీర్తననర్తనాదు

లెచట సచటన తీర్థంబు ధ లెసఁగు సుజనుఁ

డెవ్వఁ డచ్చట స్వసుకృతం ♦ బెల్ల నీకు

సర్పణము సేయుఁ బూర్ణుఁ డౌ ♦ సతఁడు చూవె.

౧౭౭

చ. జలరుహనాథ నీచరణసంగతి స్వస్సదాదితీర్థముల్

తలఁపఁ బవిత్రతం బడసె ♦ ద్వచ్చభదాంగచయానుషంగన

త్ఫలభజదంతరంగయుతభక్తులచేతను వెండి పూత మా

నిల నిఁక నట్టితీర్థముల ♦ నే మని క్రుంకఁగఁ గోరె దిచ్చలోక.

చ. అరయ నజాండకర్పరగతాయుతకోటినుతీర్థపాళి నీ

నిరుపమరోమకూపమును ♦ నిఁపఁగఁ జాలదు గంగ యేని నీ

చరణసఖింబునుం దడపఁ ♦ జాలదు సు మ్మిక నెట్టితీర్థమం

దు రమణఁ గ్రుంకఁ బోయెదవు ♦ దోషవిదూర రమాధినాయకా.

మ. అల భూకాశిని నాభిమానసవతి ♦ హారావళీగంగ ని

స్తులనీపీసుసరస్వతిఁ బ్రవిలసఁద్రోమార్కజఁ బైష్ఠినిఁ

లలిఁ గాంచీజఘనఁ గుచ్ఛోచ్చబదరిఁ ♦ లక్ష్మ్యద్వ్యృషాంగప్రభా

తులకావేర్వగమధ్యగేందుసరసిఁ ♦ దోఁ బొందిన యాత్ర రహా.

తే. గీ. దేవ మూలమాధవమున ♦ దేవిఁ గరము

వట్టి జగదప్రతిమతీర్థవర్య మాచుఁ

బరఁగఁ జేయుము దానిని ♦ వ్యాప్త యింక

యాత్ర వేటొండు మే మొప్పు ♦ మనఘచరిత.

౧౮౧

వ. అనుటయు నయ్యదునందనుండు యాత్రాగమనవి నోదం బుజ్జగించి.

తే. గీ. వేడ్క నిత్యనిజోరుసభీష్టకాత్మ

జాఘనోత్తుంగసృత్యత్కుఁచగ్రహవిధి

విఘ్నశాంతికై యను నట్లు ♦ విభుఁడు శౌరి

కడఁక నొనరించె గ్రహశాంతికర్త మఁత.

౧౮౩

— (బ్రహ్మది జేవతా వర్ణనము.) —

వ. అంతః దత్పరిణయమహాత్మవక్ష్యగాయత్తచిత్తంబుల స్వయంభు
ప్రముఖామరు లేతెంచి సభ నలంకరించిన నపుడు రుక్మిణికిం దత్ప
భుమణి వారలం జూపి యందు బ్రహ్మం బేర్కొని యద్దేవి కిట్లనియె.

మ. ముచు కల్పాంతజలంబులం గమలతో ♦ భోగింద్రతల్పంబునం
దనరక్ వేడ్క వసించి భక్తజనబృందంబుల్ దగం గొల్వఁ బా
ల్చిననారాయణునాభినుండి యుదయించెం బద్మ మొండందు నీ
యనఘాత్తుం డల పద్మయోని యనఁగా ♦ నబ్జాక్షి పుట్టెం జమీ.

మ. అనయం బీతనితండ్రి యూ మురరిపుం ♦ డాత్మాభిధుండున్ స్వయ
మ్మనువేరం జనువాఁ డవాఁచ్యుఁ డగుటన్ ♦ హంసాశ్వ నీయబ్జజాన్
మునిముఖ్యుల్ దగ నాత్మయోనియు స్వయంభుం డం చజుం
[డంచు నా

త్మను జేదాప్తి వేదగర్భుఁ డనుచున్ ♦ దర్శింతు రిచ్చున్ సఖి.

తే. గీ. అల మహార్చి సఁఘాతశతతాతతాంబు

పుల నదృష్టనద్విష్టరజలజమూలుఁ

డై విధిజ్ఞుఁడు విధి తండ్రి ♦ నరయఁ గోరి

తద్ద విజితాక్షవృత్తియై ♦ తపము సేసె.

౧౮౭

తే. గీ. లీల నంబుకల్లోలవిఘ్నోలజ్జోల

ఘనహస్రసురత్నాంశుగణతృణీకృ

తార్కవిధులక్షులక్ష్యైయై ♦ యలరుసట్టి

నాగకులసార్వభౌముసంహృగశయ్యు.

౧౮౮

తే. గీ. సింధుపుత్రికతోడ వసించియలరు

నీరజాయ తేక్షణుఁ గమనీయపరస

హస్తదోర్దండభాసితుఁ సజల బ్రవాల
సుమృదుపాదారుణీకృతాశుఁ గనె నితఁడు.

౧౮౯

తే. గీ. శుభసువర్ణవర్ణాంబరశోభిమధ్యు
మొగి నగణ్యలావణ్యసముద్రహృద్యుఁ
గనె విశాలసీలాచలకల్పు మంద
సత్స్మితాననాధఃకృతచంద్రదర్పు.

౧౯౦

తే. గీ. హరిఁ బరిస్ఫురత్కుండలహారకాంచి
కాకిరీటముద్రాంగదాగణ్యశోర
ణాదిభూషణశోభ సహస్రరశ్మి
శతలసద్రాత్రభాసితసర్వదేశు.

౧౯౧

తే. గీ. సుఖ విశాలవక్షఃస్థలశోభిరత్నుఁ
జరిసుభక్తివినములుఁ చిత్రభూష
ణాభిభూషితాంగు లగుబలారిభాను
ముఖులచే వంద్యుఁ డౌదేవముఖ్యుఁ గనియె.

౧౯౨

శా. ఉన్నాలాబ్జవరాతపత్నీ సహిరామన్నమ్రసింహాసనుఁ
నన్నద్ధోర్జితముక్తభృత్యనికరుఁ సాంద్రోర్మిసచ్చామరుఁ
దన్నాదాభిధమందుభిఁ శుభయశస్త్యుక్తుల నీలదే
హు న్నారాయణచక్రవర్తిని నితంఁ డున్మీలితాక్షుఁ ఘనుఁ.

తే. గీ. వందిపగిదిని వినుతించి భక్తి సలర
మారమేశానుమతిని సమస్తసృష్టి
నేసి తత్స్మృతి ధన్యుడై చెలఁగి భక్త
వద్యులకు సగ్రగణ్యుడై పరఁగె నితఁడు.

౧౯౩

ప. అని జగత్పాణిం బేర్కొని యిట్లనియె.

౧౯౪

తే. గీ. అతఁడె సకి సుమ్ము ప్రాణగణాధినాథుఁ
డఖిలగుణముల సముండు స్వయంభువునకు
మును శివానులశ్రేష్ఠత్వఁఁఘనవివాద
మున స్వసత్త్వము ప్రకటించె * ఘనుఁ డీతఁడు. ౧౯౬

వ. అని యహిభూషణాహిపాహిరిపులం బేర్కొని యిట్లనియె. ౧౯౭

తే. గీ. శర్వుఁ డీతఁడు సురారిసంఘయవిభేద
దక్షుండు పురత్రయంబును * దగ్ధ మయ్యె
నితనిచే విష్ణుపదతీర్థ * మితఁడు చాల్చె
సతి వశునిఁ జేసికొనియె ససాధ్యు నితని. ౧౯౮

ము. సకి శేషుం డిదె వాయుకూర్మతనుపుష్పంబుండుఁ బుచ్చంబు నుం
చి కుభృద్భూజసరిత్సముద్రసగరఁజేత్రాదిసంపూర్ణ మా
సకలం బెన్న సుపృథ్విఁ బృథ్విని సమంఁచచ్చక్షిభోగాతప
త్రికమ్మం దీతఁడెసుమ్ము తాల్చె నవికారప్రక్రియం గోమలీ. ౧౯౯

చ. వలిత సుపర్ణఁ డీతఁ డహిఁవర్ణ్యబలుండు గరుడభవోన్మరు
ద్వనజవచాలితాద్రితరుఁకంధిసమూహుండు మున్ను గోమద
ద్రిని రణమండు మాధవుకిరీటము దొంగిలినట్టిదానవుఁ
ఘనబలుఁ ద్రుంచి తెచ్చి ఘనఁకాయుఁ డొసంగె సురారివైరికిఁ.

వ. అని దిక్పాలురం బేర్కొని యిట్లనియె. ౨౦౧

తే. గీ. సకి త్రివిక్రమశ్రీపాదఁసత్ప్రసాద
మునఁ ద్రివిష్టపనాథుడై * పొనరు నితఁడు
క్షీరవారిధిఁ ద్రచ్చి విఁచిత్రభాగ్య
వృతుండు గావింపఁబడె నింద్రుఁ * డతివ యితఁడు. ౨౦౨

తే. గీ. కల్పతరువు కరివరము * కావ్యనర్తి
తాశ్వమును గల్గి నభను సింహాసనమున

నింద్రపదయోగ్యసువిభూతిః యీతః డగ్ధివ

సించి దేవతానభను బాలించు చుండు.

౨౦౩

క. ఇతఁడు సురగురుఁడు ధర్మం

డితఁడు సహస్రకరుఁ డెన్నఁది నితఁడు సుధాంశుం

డితఁ డల రత్నాకరుఁ డన

నుతి గనువాఁ డందఱిం గఁనుంగొనుము సకీ.

౨౦౪

వ. అని యిట్లు చూపి చెప్పిన నిజమూలరూపవాసనావిశేషంబున లోక

మాత యగుట వారలం బుత్త్రప్రేక్ష్యభృత్యాదిభావంబునం బరిత్య

జించి యాహరిమధ్య హరిపార్శ్వంబునకై మొగంబుఁ ద్రిప్పిన నప్పు

డాసఖిమణి యతనిం బేర్కొని యిట్లనియె.

౨౦౫

తే. గీ. అబల చిత్ప్రమోదమయావ్యయాంగుఁ డఖిల

దోషశూన్యుఁడు గుణసముద్రుఁడు ముకుందుఁ

డితఁడు సర్వసజ్జనపాలనేచ్చ భూత

లమున నుదయించెఁ జువ్వె యీసుమహితుండు.

౨౦౬

తే. గీ. అల జగజ్జనితేమలయాదిధర్మ

ము లవి విశ్వయోని యగునీపురుషువలన

నగు నెవనిరోమకూపాళిఁ నబ్జజాండ

యత మతని నముఁ డెవఁడు దేవతలలోన.

౨౦౭

తే. గీ. నేతిహాసపురాణసత్స్కృతులు సకల

వేదములు క్షీరనిధి నుద్భవించినసిరిఁ

బడసినసమానశూన్యునిఁ బ్రభుని వరదుఁ

దెలుపుచున్నవి వింటె సతీలలామ.

౨౦౮

తే. గీ. ఆహరిపదాబ్జ మండకటాహాభేది

జలజయోనిహస్తార్వాణసారవేది

యై రహించెడు వివిధానతారశమిత

భూమిభారుఁ డితండు పూఁబోడి వినుము.

౨౦౯

మ. అల బాలగ్రహరూప పూతన విషం • బానించువేళక వ్రజ

స్థలి బాలగ్రహరూపుఁ డొనితనిచే • సంపీడనం బొంది వ్యా

కులతక దాన విషాన్నిఁ గ్రాఁగె జగతిం • గ్రోధాత్తులై వేమహా

త్తులకుం గీడు తలంచి తార చెడి పోదు ర్గాదె దుష్టాత్మకుల్.

మ. శకటాకారి సురారి విష్ణుపదసంస్పర్శంబునక స్వస్వరూ

పకుండై పైఁ జని యద్ది విష్ణుపద మక • భ్రాంతిక బడక బృథి వా

రక యావిష్ణుపదాప్తి మాయ పాలుపాఁరక నిల్చునే దైత్యజా

తికి బుద్ధుల్ విపరీతవృత్తు లగుఁ గాఁదే నాశకాలంబునక. ౨౧౧

సీ. పరివృత్తనేత్రుండై • పనవె రజోవృత

భ్రాంతవ్రజజనాక్షిపద్మఁ డగుచు

మొగిని మూర్ఖాభ్రాంతఃకూర్మఁ డయ్యెను గృత

వ్రజజనమూర్ఖనాఃపథుఁ డగుచుఁ

క్లేశావృతుం డయ్యెఁ • గృతపరవ్రజసాధు

జనమానసక్లేశ సంఘుఁ డగుచు

శైలాగ్రపతితుండై • చచ్చెను గృతనంద

గేహినీవరసుతఁ క్లేశుఁ డగుచు

హరిని హరియింప నరుదెంచి • యాసురాసు

రాశి యన మరుదాకృతి • శ్రీశుఁ గొంచు

మింటి కెగసి యోర్వంగ లేక • మేదినిపయిఁ

బతితుఁ డొచుఁ దృణావర్తుఁ డతివ వింటె.

౨౧౨

పంచచామరము. స్వరక్ష్యవత్సవేషధారి • వత్సదైత్యు శౌరి తా.

గరంబులం గ్రహించి యూర్ధ్వగమ్యుఁ జేసె వాఁడు తా.

గరంబు మాయఁ గొల్పువాఁడు ♦ కానఁ గూలఁ గ్రిందికిఁ
మురారి కద్ది ధర్మ మా విమోహి కిద్ది ధర్మ మా. ౨౧౩

తే. గీ. అల సరిత్తు కృష్ణాహిఁ శాంగణముల
గరుడకరముఖ్యుడై వ మావరపదమున
గరముఁ గ్రక్కింపఁగా ననఁ గడిమి నర్త
సంబు సేసె నీకృష్ణుఁడు ♦ నలిననేత్ర. ౨౧౪

ప. ఘనదుగ్ధాటవి సందునిఁ న్రతి యుధఁ ♦ గాంక్షించి వ్యాళంబు వ
ట్టిన నందుఁ విడిపించి శౌరి యఘ మూఁ డ్దేం దాని కంతఁ సుద
ర్శననాముండు తదాఖ్య సార్థకము గాంచఁ జేరె విద్యాధరుం
డెనయఁ విష్ణుపదంబు విష్ణుపదమం ♦ దెన్నం గృతజ్ఞాత్ముడై.

స. హరి యల కుబ్జపాదముల ♦ స్వాంఘ్రిసరోరుహపుల్లపుష్పముఁ
సరణిగఁ జేర్చి యంగుళులనంగతిఁ దచ్చుబుకంబు వట్టి తాఁ
బరువడి నెత్తి దానితనువక్రత మాన్చెను మానినీజనో.
త్కరగురువక్రతాహరణఁ కారివిధిజ్ఞుఁడు కాన పేడుకఁ. ౨౧౬

తే. గీ. కువలయావీడమును బట్టి ♦ కొసరి విసరి
ధరణిఁ బడఁ గూల్చి దానిదంతములు వెఱికి
వానిచే దానిమాఝీనిఁ ♦ బరిజనాన్వి
తునిఁగ నిలఁ గూల్చె నరసింహుఁ ♦ డొనర నితఁడు. ౨౧౭

తే. గీ. వినుము మాతులరణయాత్ర ♦ విఘ్న ముడుగఁ
బూర్ణబలు లిచ్చి రస నష్ట ♦ పూర్ణబలులు
కృష్ణబలు లహిదర్పసహిష్ణులు తఱి
గి రటఁ జాగూరముప్పికాసుగులతలలు. ౨౧౮

స. సరకావాసము చేరుమాతులునకుం ♦ దా మున్న సేవార్థమై
పరంగఁ దాదిని వాతముఁ శేకటముఁ ♦ పత్నంబునుఁ ధేనువుఁ

సరగ్ గుట్టము నేనుగొన్ రజకునిక్ ధూమారముఖ్యాళిమ
ల్లర సేనాపతి బంచి మామ ననిచెక్ ధూమారము డర్శిల్చి.

క. పంచజనుని యముఁ జేరఁగఁ

బంచి కొనియెఁ గాంచజన్యవరశంఖము వే

పంచజనవిరహితంబుగఁ

బంచజన్యవపుపు జలధియుఁ బరముఁడు సేసెక్.

౨౨౦

ఉ. పంచజనాఖ్యప్రాణములఁ బన్నుగ ముక్ యముఁ జేర దూతలం

బంచి కడంక నేగి గురుబాలునిఁ దెచ్చుట గాక తన్దతిక్

గాంచె దటంచుఁ దెచ్చె ననఁగాఁ బురివాకిట వే దరంబు పూ

రించి యముఁ డొసంగఁ గొని పృష్ఠం దొనర్చె గురుక్ సపుత్రిఁ

[గా. ౨౨౧

తే. గీ. భీష్మసుత యంత సఖయు వివేకసఖయుఁ

గల్గి పథ్యతమాలయై యూరకయ నిలిచెను

గృష్ణునే యల్ల సతి నరియించె ననుచు

దాని హర్షచిహ్నంబులు పద్మ దెలిపె.

౨౨౨

మ. ఇతఁ డుగ్రుం డతిచంచలుం డితఁడు తా పృథ్వుం డితం డీతఁ డీ

క్షీతి గోత్రాసహుఁ డీతఁ డౌ జ్వలనుఁ డిస్సీ వక్రతుండుం డితం

డితఁ డెన్నం దపనుండు సుమ్ము జడపుం డీతండు గూఢాంధ్రు య

గతిఁ దా ధిక్కుతదేవయై తరుణి శ్రీకాంతుక్ వరించెం దమిక్

నీ. వనరుహగర్భండు పైదిక్ గ్రామణి

జపకీలుఁ డనిలుండు సంతతంబు

శర్వుఁ డెన్నఁగ నెప్పు సవిరాగచిత్తుండు

పాపాదరదహుం డమరభ ర్

సూర్యుడు తా నెట్లఁ ♦ బర్యట నేష్టుండు
కోకాహితుండు దోహకరుండు
అంగజఁ డెన్న నంగుండు మఱియును
శేషుం డకర్ణుండు ♦ సిద్ధ మిదియు
పక్షపాతి ఖగేశుండు ♦ పరంగ యముండు
ప్రేతపతి బాపురే జడప్రియుండు వరుణుఁ
డంచు దర్శించి తరుణి యాయమరగణము
మది నుపేక్షించి వరియించె ♦ యచుకులేశు.

౨౨౮

మ. వరుసం జంపకయుక్తి బద్ధనిధికి ♦ బద్ధాప్తి గోకారికి
వరసీలోత్పలయుక్తి సూర్యసకు దూర్వాప్రాప్తి నాగారికి
అరయం నైతకయుక్తి శూలికి దులస్యాప్తి గణస్వామికి
బరంగ యోగ్యముకాక మాలయలరెం ♦ బద్ధాక్షమాత్రాగమై.

తే. గీ. తలఁపంగ హరిప్రసాదభోక్త లగు నీసు
రాలి కీసుమాలిక నియ్యి ♦ నగునె యనుచు
భామ తాఁ బ్రమాదోత్థిరోమరాజు
యై సమర్పించె దాని నాఁరాయణునకు.

౨౨౯

————— (రుక్మిణీకృష్ణుల వివాహ వర్ణనము.) —————

తే. గీ. తన్మహూర్తావధిగ మధ్యఁ దత్త మైన
పటము భేదించి యొండొరుప్రభలు వారిఁ
దాఁకుచుండె నెప్పు నఖండిత మగుయోగ
భాగ్య మిట్టి దనుచు జ్ఞానవంతు లెఱుంగ.

౨౩౦

చ. జనకసుతాస్వయంవరవిశాలమహిమాత్మవగీతు లైదువుల్
ఘనమతిఁ బాడ రుక్మిణికి ♦ గల్లుగగుర్పులు కృష్ణుఁ డప్పుడొం

దినదరహాస మెల్లరకుఁ ♦ దెల్పెను భైష్టియ నీత కృష్ణుఁడే
యినకులుఁ డివ్వి వీరికథ ♦ లే కథ యేమిటఁ జిత్త మఁ చటన్.

ఉ. అంతఁ బటంబు దీయఁగ రఁయంబున నొండాఁగుఁ జూచువేళ న
య్యింతిముఖాబ్జ మొందె జలఁజేక్షణునేత్రము కాంతకన్ను లా
స్వాంతజహాపునాభికమఁలాకర మొందెను భానునేత్రుఁ డ
క్కాంతుఁడు నుత్పలాక్షి యల ♦ కామిని కావున నద్ది యుక్తమా.

తే. గీ. కడఁక గుడయుతశుభజీరఁకములు బంధు
చయము వారలపైఁ బోయుఁ సమయమందు
క్షీరధిసుతాజితుం డగుఁజ్రీహరి యల
తరుణిపక్షమువాఁచి ♦ తాల్చె మొదల. ౨౩౦

తే. గీ. కాంత కాంతున కాపాదఁకంఠముగను
సత్కటాక్షునీలోత్పలఁచారుమాల
నొసఁగె గాంతుఁడు తక్షణం ♦ బాసర హృష్ట
రోమసత్కంచుక మొసంగె ♦ భామ కపుడు. ౨౩౧

మ. ప్రియ ధారాంబుచయంబుతోఁ దడిపె సుప్రేమాశ్రుధారన్
[సుమో
చ్చయహారం బునిచెన్ మెడన్ బ్రణయ మన్ సన్నాల సేత్రాంతదృ
క్షయనీరాజస మిచ్చె సుస్థితసుధన్ ♦ జాల న్ని వేదించె నా
ప్రియు నీరీతి భజించి పొందె ఫలమున్ ♦ వే పార్శ్వగత్వంబు తోన్.

తే. గీ. సరగ సమలంకృతాంగు తాఁసతులు గీత
తతి శుభకథలఁ గుంకుమాక్షతలు చల్ల
స్వర్ణపీతఘ్న లావఢూఁవర్ణులొసఁగిరి
సదయద్వయ్యల వారి కక్షతఫలముల. ౨౩౨

తే. గీ. అల వధూవరుల్ గమ్యరహస్యగోష్ఠి
నాస్యగాగ్ని నాత్మీయుఁగా ♦ సమరఁ జేయ
ననఁగ లాజసమేధితాగ్నిని గృహీత
కరులయి ప్రదక్షిణంబు నేసిరి ముదమున. ౨౩౪

తే. గీ. ఎలమి నాలవదినమున ♦ హృష్ట లగుచుఁ
దల్పతనుఁ డయిశేషుండు ♦ తమరతార్థ
మిటఁ జిరము నిల్వ వహియింపుఁ ♦ డిల నని దిగి
భంబులను వేడి రస నాగబలి సలిపిరి. ౨౩౫

మ. హరి కర్పించె స్థితాఖ్యతారము నపాఁగఁగాశ్వాభులఁ హృత్పరం
బురువఱ్ఱోరుహకుంభిఁ గాయకనకప్రోద్భూతరోమప్రజఁ
హరిసంసక్తమనోరథంబు వివిధాఁగఁభోల్లసద్వస్త్రముల్
హరియోగ్యామృతసాధనాధరధరఁ ♦ హన్వంబుతో నింతి తాఁ.

తే. గీ. నరులు నారులు నాస్వయంవరమున స్ఫుర
దంగలేపులు స్థితశోభితాస్య లుజ్జ్వ
లత్కలాపులు చిత్రవస్త్రోత్కరయుతు
లగుచును జరించిరి వధూవరాభు లగుచు. 32౨

క. దుర్గమ మగుద్వారకపురి
భార్గవితోఁ గృష్ణుఁ డంత ♦ బలహుండు శచితో
స్వర్గమును బోలెఁ జొచ్చెను
స్వర్గనికరగీయమానచరితుం డగుచుఁ. ౨౩౬

— (సముద్ర వర్ణనము.) —

తే. గీ. స్వవర ఘనకాంతిని సితపార్వయుగ్మ
హార్యశిఖిల సుఖీతవఃధ్య మిఁక నన్ని

యెడల నసితంబు నై యొప్పి కడలి భూత

ధాత్రికి విచిత్రవత్త్రమై కనరై జాడ.

౨౩౯

తే. గీ. తగ నసహ్యవహ్నివ్యధితంబ యయ్యుఁ

గడలి బహురత్నములఁ దాల్చుఁ గడువునందు

నింత పాసీయ మే నొడ్ల కీయదు ధన

లాభునకు నెక్కు డొఁ గద లోభ మరయ.

౨౪౦

తే. గీ. మొగి నరిత్పతి తన్ముఖమునను వడి వి

వేకహీనుడై కడచెడు వేల యదియ

కాదె స్త్రీయుక్తులకు వివేకం బ దెచట

వేల యెచ్చటఁ దలఁపంగ విశ్వమందు.

౨౪౧

తే. గీ. నది బహూపయోగ్యత నుండినను సముద్రు

కడఁ జెలంగుఁ గంటకితోపకంఠరీతి

పైర్చిఁబులు గూఢతరభోగసాధ్యలయ్యు

భర్తయెడ సదాచారసంపన్నుల కద.

౨౪౨

మ. సరిలేశుం డల స్వీయదిగ్భువతి నోజం గూడి సన్నిత్యై నే

ని లలిం జంద్రుని రక్తుడై యడఁగు వానిం జూచుచున్ సమదో

జ్వలుడై పొంగెడు నల్లు కాదె జగతిఁ జర్చింపఁగా మైత్తి యొ

క్కలతొంగిఁ మదిఁ గోరునిర్వరకు జోకన్ నిల్చునే యేరికి.

చ. అనిశము కాలసన్నిభమహాబడబానలత ప్రగాఢ్రుఁ డ

య్యును ముదితుండ పోలె నెపు కుద్ధతి గర్జల నొప్పుచుండు నీ

రనిధి నుఁఫేననంచయదస్తి త కాంతి నభిషంపగూర్చియై

ఘనుఁడు గభీరభావుఁడు ప్రకాశము సేయునె నై జకష్టముల్.

తే. గీ. కౌల దోషిసఖత్వసంజాత మాజ

సేన్యత హరించె స్వగృహ హాసించువునకు

నేమి చిత్రంబు తలఁపఁ దొదిప్పనంగ.

మందె సకలాఘము లడంచు • మహిని గాదె.

౨౪౫

తే. గీ. మురవిరోధి యజయ్యుండు • మున్నె యిప్పు

డబ్బిఁ బురిఁ గట్టుకొటను దా • నశ్యజయ్యుఁ

డయ్యె న్వకళత్రవస్త్రకృతాలయు ననుఁ

జెనక నోపుదురే యొదు • లనుచు నహహ.

౨౪౬

తే. గీ. శుభ్రరమ్య ఫేనాసవశోభవక్తుః

దై విధూదయమున నూర్చిహస్తముల న

దీజఘనముల నంటు నబ్ధి యల చంద్రుఁ

గనిన నేరికిఁ గామంబు • కలుగ దొక్కొ.

౨౪౭

తే. గీ. బిగి సుపీతకృశానుమధ్యుండు సితేత

రుండు నదీపరిశ్చిష్టగాత్రుండు నగుచు

నుదధి యొప్పెను బహుయోషిఁ దుత్కరపరి

తోషదాయి యాకృష్ణుతోఁ • దుల్గుఁ డనఁగ.

౨౪౮

క. ఈరితిగ మునినాథులు

ద్వారక కేగుచును ద్రోవ • వార్ధిఁ బొగడుచున్

ద్వారవలెని జేరి నిరతం

బారాధించిరి ముకుందు • నతిభక్తిమెయిన్.

౨౪౯

— (శ్రీరుక్మిణీకృష్ణుల యవయవ వర్ణనము.) —

మ. చిరరక్తనవతలైక కాంతివిలసతీస్వయార్ధవభాగచ్ఛవిన్

వరచంద్రద్యుతివృత్తసన్నఖరుచిన్ • స్వప్నోజ్జ్వలదూషణా

చిరరత్నప్రభతున్ మెఱుం గిడులసంచ్చీరుక్మిణీకృష్ణన

చ్చరణాబ్జంబులు సేవ్యముల్ నిఖిలసత్యసంపత్సంబుల్ దగన్.

తే. గీ. వరరమా స్తనకుంకుమః పంక సంగ
మఖిలమనిమనస్సరసీర్థుః హరంబు మణియు
నుత్తమమనోజ్ఞ సఖిమాక్షిః కౌఘశోభి.
తతసురక్తాంగుళీలసంద్వలలసితము.

౨౫౧

తే. గీ. తలఁపఁ గృణదాస్యహంసకః దంబజ్వుంభి
మాక్షికోల్ల నత్కింకిణీ మజ్జులంబు
తద్వదనజాతకవిగీతః తతమనోజ్ఞ
లలిత లేఖాభ రేఖాళిలక్షితంబు.

౨౫౨

తే. గీ. విమలబోధరవిద్యుతి వికసితంబు
లలి సుజనమాన్యగుణభాజః కలుషి నైరి
రుచిర సౌరభ్యలుబ్ధమా రుతనిలయము
రమ్యకారుణ్యమాన్యమరందర్శురము.

౨౫౩

తే. గీ. నిత్యసక్తస్వసద్భ్రుత్యః నేత్రనామ
విహితమత్తాళిసంతతః స్వీకృతంబు
కర్ణికోజ్జ్వలతలకాంతిః కలితము నగు
హరిపదాబ్జంబు మన్తాన సాళివసతి.

౨౫౪

తరువ్రాజ. నిరతశంఖాంభోజః నిధుల నిష్టార్థ
నిఖిలదానంబున నిశితాంకుశంబు
నరయ హస్తిన్యాతః రాకర్షణమున
నశనిని సురరిపు హరణంబుచేతఁ
బరువడి నిర్జించి ధ్వజ మున్నతంబు
వడి నెత్తె శ్రీకృష్ణుః పాదపద్మంబు
సరగ నాయవియు లక్షణగణవాజ
నరణి సేవించె దత్తరసరలంబు.

౨౫౫

మ. తలఁపఁ ధర్మతతుల్ పరస్పరవిరోధం బొందియుఁ శౌరియం
దెలమిం బొల్పెను నం చొగిం దెలుపునఁ జ్ఞెన్నఁగ నొచంద్రమః
కలికావిద్యుతిమన్నభాంకములు శ్రీకాంతేశుపాదాంబుజం
బులు మా కెప్పుడు గావుతఁ శరణముల్ మోదప్రదంబుల్ ధర్మ.

చ. జలరుహుఁ డిందుఁ డెన్నఁ దనశత్రుల మూర్ధమునఁ నఖంబులఁ
జలరుహనాభుపాదజలఁజంబులు తాల్పుటఁ గాంచి వైరముఁ
జలజకులంబుపై నిలిపెఁ జంద్రు నిజాహితతత్పదాంబుజం
బులు ధరియించె మైత్రి నని పూనె నమిశ్చిత యద్వి చంద్రుపై.

మ. కమలాంగీకృతుఁ డెప్పు నుచ్చగతి వేడ్కఁ బొంద నొ నంచులో
కమునం జాటెనురీతిఁ దొల్లఁ గమలాకాంతాకరం బొంది వే
క్రమరీతిఁ గుచసాలమూర్ధసుకచాగ్రంబుల్ దగం బొందునా
కమలాక్షాంఘ్రిసరోజముల్ మము నుభాగ్యం బొందఁగాఁ జేయు
తఁ. ౨గిం

చ. తనుణవిభిన్నవిద్రుమవిఠానసుదృక్పరితఃస్ఫురద్రమా
కరకమలాంగుళీదలసుశాంతు లొనలెన్నెను గృష్ణపాదనీ
రరుహములం దొగిఁ సహజరాజదలక్తకచిహ్నకాంతి బల్
సరణిగ వింతతోఁప హాసన్నభిమండలమండనార్హము. ౨గిం

తే. గీ. పటల సంతరాపూరితఁ బహ్వానంత
భూరిసౌందర్యశేషసంపూర్యమాణ
విశదపుష్టార్థ్యతలలు సునృతలు సగు
వారిజంఘ లెసఁగుత మద్భావవీధి.

౨౬౦

తే. గీ. అరయ నెనఁడు ముఁ నందగృహంగణమున
జానుసంచరణమున రజస్సు చూగ

ముగ నలిపె నట్టిపూర్ణుండు * మొగి నలుపులఁ

జూర్ణముగ మన్ననోరజఃస్సును నిరతము.

౨౬౧

మ. అల కాంతి హరినీలకాంచనముల * హస్తీంద్రహస్తంబు వ
ర్తులతాధర్మమున * మృదుత్వగుణమంధుం గుండసంఘల్లమా
లలనుం బోలుచు నొడ్లయూరువులఁ బోల్పం గాక ద్వంద్వాత్మత
జెలఁగు వారలయూరుయుగ్మము లఁబ్బిద్రవభావంబున.

తే. గీ. అరయ గతనిజలాభంబు * లయ్యు నెపుడు

స్వాశ్రితేందిర కధికనుఖిళి స్వాశ్రి

తాంబరంబున కతివికాసంబు నొసఁగు

హరితోడలు వైశ్యజనకంబు * లగుట యెల్ల.

౨౬౩

తే. గీ. వరసువర్ణవర్ణాంబరభాసి రుక్మి

ణీముకుందకటిద్వయ * మోము ము

భంగసాంద్రసంధ్యాఘనసంగతశిఖ

రోల్ల సద్దేమనీలగిన్మృపమితంబు.

౨౬౪

తే. గీ. అమలపీతాంబరాంచిత * మగ్ర్యరత్న

ఖచితరాజితకింకిణీకాంచికాది

జాతకాంచియు నై యొప్పుశౌరిపీన

సన్నితంబ మెన్నుము మానసను నిరతము.

౨౬౫

తే. గీ. రమ్యమేఖలాశ్రితరత్న * రాజికాంతి

తరళకాంతిభారంబున * దగి వినమ్ర

మయ్యెనో యనఁ దగి రమాబ్జాక్షినివి

కాంతు లాపాదపద్మంబు * గా వెలుంగు.

౨౬౬

చ. వ్రజభువి నెన్నిరజ్జులకు * బద్ధము కానిజనాద్దనోదరం

బు జలరుహాక్షి రుక్మిణి సముష్పిసరత్పులకాళిశోభి యా

నిజభుజసన్నాశమున ♦ నేర్పునఁ గట్టఁగఁ జాలఁ జిక్కఁజే
యజతుఁడ యయ్యుఁడ్రేమ మనుఁప్రాంచదు దారసుదామపాళికా.

క. హరివళి రాజ్యలైఁ ద్రిధో

దరగతమై యంకగతసుధాకంధిసుతా

స్ఫురితకరోచ్చాంగుళికాం

తి రహిం జెలఁగెను ననంగ ♦ నిఖలస్తుతమై

౨౬౮

క. హరిసూక్ష్మరోమలత త

ద్వరనాభిం జొచ్చి వెడలి ♦ మైఁ బ్రాఁకెడుసం

స్ఫురదబిజాకటాక్షో

త్కరరాజిం బోలి వెలిఁగెఁ ♦ గడుఁ జిత్రముగాఁ.

౨౬౯

తే. గీ. మహిమ స్వర్ణవర్ణోదరమధ్యలగ్న

శ్రీమనోజ్ఞరోమావళి ♦ చెలఁగె నరయ

సతులకుచకుంభికుంభయుఁగావతీర్ణ

మైనమడవారిధారయో ♦ యనఁగ నొప్పి.

౨౭౦

మ. తనురోమావళిసీలరత్నలత కాంతానాభివాపీతటికా

దనరం బుట్టి లసత్కుచాచలతటీద్వంద్వాంతరం బొండఁ బో

వ సభోవ్యాప్తి నలభమధ్యసరణి ♦ బ్రహ్మర్పితస్నిగ్ధకాం

చనసద్యప్రియో నాఁగఁ దద్వళి సమంఛతైస్త్రిఙ్గిమం బొల్పెడుఁ.

తే. గీ. తగ సముద్దీప్తహారమధ్యగతరత్న

నవ్యకాంతిహృద్యము మనోజ్ఞలసదుదర

బంధబద్ధంబు చంచత్త్రివళియుతంబు

వారలకృశోదరంబు శుభప్రదంబు.

౨౭౧

మధ్యాక్కర. తనర గర్భస్థితవిశ్వతతు లయ్యుఁ బ్రద్యుమ్నముఖ్య

జనకు లిష్టదు భీష్మసుతయు ♦ శౌరియు ననుచు సూచించు

- ననువున విశ్వమందీరము * నయ్య మన్నభగాత్రమాత్ర
మును ధరించినవారిమధ్యము ముదంబు నిచ్చుత మాకు. ౨౨౩
- మధ్యాక్కర. కనఁగ సత్తరమాత్రైకకలితంబు సకలాపవర్గ
మునునయి హరినాభివివరమున నుండి పుట్టినగగన
మున కూర్చుభాగంబునందుఁ * బొనరి పద్మోపభోగ్యమగు
ఘనపరిణామం బనంగఁ * గాంచె దన్తధ్యంబు భ్యాతి. ౨౨౪
- చ. వనధిసుతాముకుందతనువర్తులమధ్యము శిషీతాత్ముల
య్యును గవులెల్ల రెప్పుఁ గల * దోమటి లేదొ యటంచు సందియం
బునన గణించుచుండుదురు * బుద్ధిఁ జూచి యది కారణంబుగా
జనములు సందియం బనఁగ * సంజ్ఞితమై తనరారు మధ్యముఁ.
- తే. గీ. విభునిమృదులమనోజ్ఞసుశృత్తమధ్య
భూమి యొప్పెడు లక్ష్మీ యతూర్పర్తివిధము
మదిని భావించి హస్తఃపద్మమున సంత
తంబు నాశ్లేషశీలయై * తనరు చుండు. ౨౨౬
- తే. గీ. అఖిలవర్ణ్యలావణ్యగుణైకధామ
మంబుజాక్షునురంబు చిరంబు మిగుల
నల సపత్నీచయకుచలభ్రాంక మయ్య
దాని విశువక లక్ష్మీ సదా వసించు. ౨౨౭
- చ. తతపరిభభీష్టకసుతాకుచకుంకుమలక్ష్మలక్ష్మ్య మా
దితిసుతనైరివక్షము స్వతేజముచేత జయింపఁ గల్గె సం
తతసమదస్సురత్పరిణతద్విపధాతుసురక్తకుంభల
క్ష్మతతియుతేంద్రసింహగచారువిశాలతటంబు నెంతయుఁ. ౨౨౮
- తే. గీ. కాన్తుభాద్యాసితంబు శ్రీకామనీగృ
హంబు చందనచర్చితం * బతివిశాల

మింద్రసీలసీలంబు విస్తృతవిభూష

ణాభి విత్థలువక్షంబు • నమరఁ దలఁతు.

౨౭౯

మ. పురుషోత్తంసునురోనులేపమణియై • పొల్పొందు గందంబునం
గరమున్ శోభితమై చెలంగు కమలా • కాంతాకుచద్వంద్వ మా
దరసౌవర్ణసురమృపూర్ణకలశ • ద్వంద్వోపమానంబు నుం
దర ముత్కృష్టతఁ జెందుఁ గావుతను హృద్యం బద్భుతప్రాణిమన్.

తే. గీ. లలి సమాచ్ఛాదితస్వమూలప్రదేశ.

మారమాస్తనయుగమున • కఖిలధర్మ

గోష్ఠ యశాశౌరి కర మిచ్చె • గూర్చి నట్టి

స్తనయుగంబును వర్ణింప • శక్తుఁ డెవఁడు.

౨౮౦

తే. గీ. శుద్ధమందస్మితామృత • శోభిబింబుఁ

బూర్ణ సమలమనోజ్ఞాస్యపూర్ణచంద్రుఁ

జూచి ధరియించె యువతి వత్సోజయుగము

సతతముకుళితపద్మకోశములకాంతి.

౨౮౧

చ. సమము సువంశజాతమును • సద్గుణశోభి నువృత్తరత్న మై

యమరియు నవ్యవశాక్తికసుహారము పీనకుచాకుచంబులం

దమరఁగఁ బొంద నేర దినుమంత యెడంబును వృత్తశీలవం

శము లవి తేజరిల్ల విట • మాన్యగతిం గఠినాంతికంబునన్. ౨౮౩

మ. అని శార్ఙ్గగ్రహణంబునందును గుణై • కాకృష్టి నారాచధా

రణసంధానములందు మాధవచతుర్హస్తాబ్జముల్ పొల్చి కా

మునికేళి గమలాకచగ్రహమునన్ • బాల్పొవరీరంభమం

దును గండగ్రహణాధరక్షతములన్ • తోచుం బ్రవీణంబులై.

చ. తలఁపఁగఁ బ్రస్ఫురన్తరక • తద్యుతులున్ నఖరమృమాక్షికం

బులు నతిదీర్ఘముల్ విభునిపూజితహస్తము లెన్న నాలుగున్

ఫలితసుప్రస్థితాగణితవైభవశోభితపారిజాతశా

ఖలగతి నొప్పుచుండు నతఃకామితసత్పురుషార్థదంబులై. ౨౮౫

తే. గీ. శౌరిచక్రము హతదైత్యచక్రమతని

శంఖము స్వనధిక్రృతశత్రుశంఖమతని

పద్మమది ధ్వస్తపరముఖపద్మమింక

నతనిగద యది పాపగదాహంబు.

౨౮౬

తే. గీ. శత్రుల కనహ్యమయ్యు నిజప్రహర్ష

దం బగుటఁ జెల్లెఁ దదసి సంధిక మనంగ

విరహిణీతాపదుండయ్యు విశ్వమునకుఁ

జంఘ్రుఁ జానందకరుఁ డౌట సంధియందె.

౨౮౭

తే. గీ. శరములనపారముల శత్రుసంఘదైన్య

కారి యయ్యును ద్రిసతంబు శౌరిచాప

మల్లై సద్వంశభవులు గుణాధ్యులరయ

నన్ని వేశలనతులు సమిధులయ్యు.

౨౮౮

చ. ఘనవలయాంగుళీయమణికంకణదీప్తుల వెల్లుచు నుద

ర్భననుగ దాబ్జశంఖముల రాజలి వర్తులమై త్రిరేఖశో

భనమణిబంధకాంతివిభవంబున శోభిలి శోణపద్మభం

జనతలరంజితం బయిన శౌరిక రాఘము మమ్ముఁ బ్రోచుతఁ.

తే. గీ. అరయఁ బూర్ణమనోరథుఁ డయ్యు వేని

బంధమును గోరి మఱచు సర్వంబు నట్టి

కంధిబాక్ష్వణత్కటకంకణముఖవర

భూషణాంచితకరములు ప్రోచు మమ్ము.

౨౯౦

తే. గీ. వృత్తములు త్రిరేఖంబులు వివిధరత్న

దీప్తములు సగుశ్రీశ్రీశక్తివివ్యకంధ

రములు గెల్చు విష్వక్సీవఁడ్రత్నచిత్ర
ము లగుశంఖశేవధులను • బాసర మహిమ.

౨౯౧

తే. గీ. రత్నలసితపరిశ్రితఁడ్రమ్యచిత్ర
భూషణవికాసితము వృత్తమును ద్రిరేఖ
మును విమలహారజుష్టంబు • వనధిజేశ
కంఠ మది స్మరణీయంబు • కడఁక నెపుడు.

౨౯౨

మ. సరసేందీవరమల్లి కాప్రవిలసఁజ్జాతిస్ఫురచ్ఛంపకా
భ్యుదయశోకమృదుప్రసూనరచితం • బభ్రాగ్ర మాకృష్టమా
ల రహిఁ దద్గళగ్న మాకనకసీలస్ఫారముక్తాబ్జరా
గరుచిప్రోజ్జ్వలదభిజాకరలతం • గా నెన్న నౌ నారయఁ.

౨౯౩

తే. గీ. బంధవిరహిత యయును • సింధుసుతకు
నతులమాంగళ్యసూత్ర మొప్పారె నిత్య
బద్ధమై ముగ్ధకామినీభవ్యకంఠ
యోగ మది గల్గ మోక్ష మే • నొల్లరు కద.

౨౯౪

ఉ. మంగళ దేవతాబద్ధలహరితనేత్ర ధరించినట్టి స
స్యంగళసూత్ర మద్భుతసమంచితసీలమణిప్రశోభిత
స్యంగళకంఠము విడిచి • మానుగఁ బాయఁగ లేదు మున్ను త
త్సంగతిఁ బాయ నేర దిఁకఁ • దద్దయు నిప్పుడు పాయ దెన్నఁగా.

చ. నిజహరిణంబు దూరమున • నిల్చి లేదీయవిలోచనంబుల
నిజసితబింబమందుఁ గడు • నేర్పునఁ జంద్రుఁడు నిల్చుఁ గాక యా
విజయికుచిన్చిత్రాశ్రయము సువృత్తము లోలవరాలకంబు నం
బుజనిలయాస్యము లలితమోహననేత్రముఁ బోల నేర్పునే.

తే. గీ. గణ్యమాణిక్యశోభి ముఖము సదాంత
రనికషోపలాగమభాసి • రమ్యమా

కంబు మానార్హానీలాశ్చ కంబు సగుక
రండమును గెల్పు శ్రీనాథుగండయుగము.

౨౯౭

మధ్యాక్కర. అమలచంద్రోపమితంబు ♦ నఖలసౌఖ్యచయప్రదంబు
విమలసౌందర్యదుగ్ధాబ్ధి ♦ ఫేనకల్పం బోష్ఠకాంతి
రమణీయతర మగునింది ♦ రానాథుమందస్మితంబు
రమణ మాయఘపాలి నడచి ♦ రక్షించుఁ గావుత మెపుడు.

చ. అమలము కోమలాచ్ఛదరహానదశాకలితైకదేశము
త్తమకమలాకపోలలలితక్షతకారణభూత మచ్ఛరూ
పము వరకుండకుట్టలనిభంబు గడున్ నిడింబు యాదవో
త్తమురదనాళి నాదుమది ♦ ధ్యానము నేయుదు సర్వకాలమున్.

తే. గీ. మహితసన్తాన్యలావణ్యమధునివిడము
సలలితాష్టానచంపక ♦ సంపదంచి
తంబు లసదున్నతాగ్రంబు ♦ వైత్యరిపుని
సరస్వనాసాపుటము మాననమునఁ దలఁతు.

300

మధ్యాక్కర. నుతము వ్యక్తాతికోమలమనోహరవర్ణపూర్ణంబు
శ్రుతిచయార్థసువృత్తి మధురశోభనస్వర మత్యగాధ
మతులితక్లేశదుర్విషశమామృతవర్షకల్పంబు
శ్రీతు నన్ను నిజతత్త్వ మెఱుంగఁ ♦ జేయుత హరివాగ్విభవము.

మధ్యాక్కర. నానావిధానుపమమణి ♦ నానావిధవిచిత్రలసిత
మీనోపమోజ్జ్వలకనక ♦ మిహిరాభకుండలయుతము
శ్రీనాథుకర్ణయుగళము ♦ శ్రీసుభగము వినుఁ గాత
దీనభవార్తమత్సుతు లుద్దీర్ణత సతతంబుఁ బ్రీతి.

30౧

శా. అంభోజాతవిశాలకోమలసుదీర్ఘాంచత్సుపత్తిప్రభా
సంభావ్యంబును సంచలన్తధుకఠిజాతోల్లసత్తారమున్

శంభుస్వఃపతిముఖ్యవాంఛితకటాక్షశ్రీవిలాసంబు ను
జ్జంభిశ్రీధరనేత్రయుగ్మము నిరీక్షించుకొననం బ్రీతిమై. 303

చ. వరకుటిలాలకంబు మణివర్గమయోజ్జ్వలపట్టబంధముకొ
దరలసితాలికద్వయము ♦ తద్ద కురంగమదాత్మపుండ్రభా
సురము విశాల మాదితిజనూదనుదివ్యలలాట ముల్లస
త్కరుణ మదీయఫాలలిఖితం బొనరించు శుభప్రదంబు గాక.

తే. గీ. శ్యామము త్రివక్రము విధిముఖ్యామరేశ
రాజినామ్రాజ్యదానకారణసులీల
మంగజాగ్ర్యచాపాకృతి ♦ యంగజాత
జనకుభూమండలము ప్రోచు ♦ సరవి మన్యు. 304

ఉ. ఏయధరంబునుండి జనియించురసంబున లుబ్ధచిత్తయై
శ్రీయువతీలలామ యదునింహునివక్షమునకొనసించు నె
డ్డేయధరంబు వేణువున ♦ నేర్పడ నుండెడు నట్టియాప్రణా
ళాయత కాంతిహృద్యదువరామలమృద్వధరంబు వొల్చెడుకొ.

చ. అమరగ దేనియం దుదిత ♦ మానమృతంపురంగంబునకొ ఘణీం
ద్రమృదులశయ్య నిత్య మజరామరణం డగుచుకొ నుఖించు శ్రీ
రమణుడు పక్వబింబసమరమృతమం బగునట్టిసాత్త్వితో
త్తమదయితాధరోష్ఠము సదా నను జేయుత సంపదన్వితుకొ.

చ. సరసుడు దేనిచుంబనము ♦ నల్పులఁ గృష్ణుడు నిత్యతృప్తజై
పరగు గతాన్యతృష్ణుడు డయి ♦ భాసురకుండలరంజితంబు స్వ
ర్ణరచితరమ్యసత్ఫలకరాజనిభం బగునట్టియారమా
తరుణికపౌల మర్చిలి సదా నను జేయుత సంపదన్వితుకొ. 305

తే. గీ. అతులవశ్యావృత్తరక్షాక్షరంబు
ప్రియవశీకరణోచిత ♦ మయినకనక

యంత్రవరమును బోలెడు సట్టిదశన

పదయుతరమాకపోలంబు ♦ ప్రథమ మించు.

30౯

తరువ్రాజు. అంతర్నిగూఢహేమామాంకురితాన

నాంచితం బయ్య ముఠాసురవైరి

కాంతామణీనాసికాభూషణమణి

కనక ముక్తామయఖ్యాతి వహించె

వీరి గాదే యది ♦ ప్రియవధూభవ్య

విశదపీయూషార్ద్ర విమలోష్ఠబింబ

సంతతచుంబన సద్యాగ్యులకును

జగతి నెం దామయ సంగతి గలదె.

3౧౦

మధ్యాక్కర. అమలముక్తాత్మక మయ్య ♦ సతివనాసాభూషణమణి

సమృదుతాకాభిజోషానుష్ఠ క్తయై తదపాంగబాణ

సమితిభిన్నం బయ్య విశిచి ♦ చన లేక పరిలంబి యయ్యె

దమి నింక హరి వశ్యుఁ డగుట ♦ తగ నసాధ్యంబే తలంప. 3౧౧

తే. గీ. వినుతనాసాఖ్యచంపకభీతిచలిత

మీక్షణాంబుజాత్పితృహృత్సముత్సు

కం బధీరజవంబు భృంగతతిసంప

దను యదుపరాజ్ఞప్రాంగంబు ♦ తద్ద గెలుచు.

3౧౨

మ. హరి హేమాంగిని నీలరత్ననదృశాపాంగిఁ బ్రవాలోల్లస

చ్చరణాఁ సుస్థితమాక్తిక మరకతస్కంధాభవేణ్యాశ్య సుం

దరి నైహూర్యనఖా నఖతలనన్తాణిక్యపుష్ప వరా

ధరగోమేద రదోచ్చనజ్ర దగఁ జెందం జేయఁ దాస్వర్ణపుష్క.

చ. కలికిమనోజ్ఞ కాయమునఁ ♦ గార్వ్యము లంబితజ్వేర్మయెన్నఁ గుం

తలములఁ జేతులం మఱి కన్ గనులందును మధ్యమందు నూ

- రుల సతిచంచలత్వము నిఁకరూఢి నదృశ్యత మార్దవంబును
 * గల విభకుంభరుగ్విజయింకంధిసుతాకుచసీమ లేని వా. 308
- తే. గీ. లలి రమాహరిభ్రూమధ్యలగ్నమృగమ
 దీయతిలక మొప్పారె నఁది నికషోప
 లోపరిగతంబుఁ గందర్పచాపలగ్న
 మయినయసిఁతోత్పలాస్త్రంబు * ననుకరించి. 309
- తే. గీ. నిరతమును బరస్పరమనోహరశరీర
 సంగమున మత్తపట్టదాభంగకాంతి
 నెంతయును ఘల్లపంకజకాంతి లసిత
 ములు రమాశౌర్యసాంగముల్ * ప్రోచు మమ్ము. 310
- చ. విమలకిరీటభానుఁ గని * భీతి నధోముఖిలంబమానమై
 యమలముభేందునిం గని భయంపడి యున్నుఖమై యరాతిమ
 ధ్యమున భ్రమించుయోధుగతిఁ * దల్లడ మంచుతమంబునాఁగఁ ద
 ద్భ్రమదలకాళి కర్ణయుగభాగసిఁతోత్పలకాంతి దాఁగెడున్. 311
- ఉ. శ్రీకలితంబు నీలచమరీమృగవాలభరాభమున్ స్ఫుర
 చ్చీకరరత్ననన్దుకుటఁసేవితమున్ మఱి యుల్లసత్సుమా
 ఘాకర ముజ్జ్వలంబు నగునాకమలాచ్యుతమాళిదేశమున్
 జోక నుతింతు సంతతము సుస్థిరభద్రము కోరి భక్తితోన్. 312
- వ. ఏతాదృశానన్యసామాన్యగణ్యలావణ్యప్రావీణ్యంచచ్ఛరీరు లగు
 సక్కరణశరీరు లమందానందంబుల సౌఖ్యవాద్ధి నోలలాడునెడ.

— (వసంతర్తు వర్ణనము.) —

పంచచామరము. అనన్యయోగ్యశౌరిభోగ * యాటఁ గృష్ణనానతిక
 వినోదరీతి మూలలక్ష్మి * వేగ మూలమాధవం

బునక వసీరమాత్మగత్వమున వహించె మాధవం
బునక రమేశుప్రీతికై నమ్రముత్సుకత్వ మేర్పడక.

320

తే. గీ. మాధవాగమమున మూలమాధవగత

యైననిజమూలవరలక్ష్మి ♦ నంతఁ దనదు
బుద్ధిఁ దెలిసి క్రీడామాధవుం డచటికి
నరిగె వేడ్కఁ గ్రీడలక్ష్మి ♦ యనుగమింప.

321

తే. గీ. అనిలమర్దితఘర్త బింబద్వంగుఁ డగుచు
హేమచార్వంబకుం డంబుజేక్షణుఁడు ప్ర
సూనమృద్వంఘ్రితలుఁడు శ్రీశుంఘ గనియె
లలిని రమణీయమాధవలక్ష్మిఁ జెంత.

322

సీ. వరబహ్నిబహ్మతీఁ ♦ బ్రసవాననాంచిత
నలికులోత్పల్లాలకాలిలసిత
సత్పల్లవప్రాంతశాఖాభుజను మఱి
• లలికామృదులగాత్రి ♦ లలితశోభ
రక్తనర్ణాంబరాంజిత మాద్యత్తి
కౌఘసుస్వసను శుకౌఘవాక్య
చాటువు వరపలాశప్రసూనాధర
ఋతుమతి గ వనదేవత నెఱింగి

ప్రణయకోపలజ్జాభరవతియయి పతి
మోముఁ గనురుక్మిణిని దేర్చి ♦ ముద్దుగొనియె
నీతలం విడి యుత్పేక్షణీయమ కద
యీవె కావె తద్రూపంబ ♦ వింతి యనుచు.

323

తే. గీ. కుసుమసంచయకంపనగురుమనోజ్ఞ
నజలశీకరదక్షిణసలలిత ని

లవ్యజనపాణియై వేడ్క-లలి వనరమ
మనుజమానసమండను ♦ ననుగమించె.

3౨౪

తే. గీ. సకలదర్పకదర్పకాస్త్రాయితంబు
లగులసత్సహకారసంవాంకురముల
స్తరహస్యమంత్రోత్కరజపముల నన
మందరుతములఁ గోకిలబృంద మొప్పె.

3౨౫

తే. గీ. మాన మిత్తటి తగ దింక ♦ మానుఁ డనుచు
నబ్జవదనాధరామృతం ♦ బానుఁ డనుచుఁ
గాంతలకుఁ గాంతులకుఁ దెల్పుకరణి నొప్పెఁ
గునుమచుంబనకృద్భృంగకులరుతములు.

3౨౬

తే. గీ. పథికయువతి మరుత్స్పర్శపథమున విర
హార్తి నలికులాలికులాలి ♦ యనిలుఁ గూడి
యరిగి పతిమోలఁ దనయార్తి ♦ నమరఁ దెలుపుఁ
గాక యను చశ్రువులఁ జల్లె ♦ గాలిత్రోవ.

3౨౭

తే. గీ. మధునియుక్తభుజంగాళి ♦ మదనగుచిర
మైనయోషిత్సనమున నవీనశివుని
వ్రాసె నన నల్లు నఖిపదరాజకళను
మఱియు వసనచ్యుతిని మృగమదముచేత.

3౨౮

తే. గీ. అసితకంఠతఁ గరయుగళాంబుజాత
వేష్టితనుమూర్ధతను హృన్నివేశనంబు
నమర సమదృశ్యతను జిరతాంతవదన
ములను రుచిరత రచియించె ♦ మొగిని వేడ్క.

3౨౯

అ. వె. మదనవహ్ని సఖుని ♦ మఱి ప్రియశీతలు

నహహ కుసుమగంధ ♦ నహ ననిలునిఁ

దద్ద గొలిచిరి సురతస్థూనముఖు లుప

రతమనోజరణులు ♦ రహి జనములు.

330

తే. గీ. చిత్రమె వసంతవేళలఁ ♦ జిగురుఁబొండ్ల

కొంగిల్లింతలఁ గోరుట ♦ కడఁక నరులు

తరువులును సరాగంబులై ♦ తద్ద వాయు

చలితతులతాపరిరంభముల వెలయఁగ.

331

తే. గీ. తనరా జింక జనించు వీరి కని చెంతఁ వారిఁ బూజించి పా

వనదాక్షిణ్యముఁ గోకిలాళిమధురతృప్తంబుం బ్రవాలాలినూ

తనరాగంబు శుకప్రియోక్తు లలిగీతంబుల్ మధుస్నాన మ

ర్చనముక సత్సుమరాజి ఛత్త్రము తరుఁచ్ఛాయక వసంతుండీడఁ.

ప. ఇవ్వీధంబున నమ్మాధవుండు సుధాపాథోధిసుతానమేతుం డయి

యమ్మాధవవేళం గ్రీడించుచుండ నంతఁ గతిపయదినంబులకు. 333

— (గ్రీష్మర్తు వర్ణనము.) —

తే. గీ. మహితనిజబలకరదీప్తి ♦ మఱుఁగుసఱుచు

మూలమాధవమాధవశ్రీల నడఁప

నెఱిఁ గడిమిఁ బొల్చె గ్రీష్మండు ♦ నిజహితార్థ

మొనరఁ మాధవుఁ డయ్యుపవనము సేరె.

334

చ. అల వనమాధవుండు తపఃనాధికకాంతి జయింప గ్రీష్మఁ డ

ప్థులకు వసంతపుష్పనివహంబును శుష్కముఁగా సమీరునిక

లలి నతితప్తుఁగా నలికులంబును జంపకకంపితంబుఁ గాఁ

జెలఁగి పికాదిపక్షితతి ♦ ట్రిప్రము మూకను గాఁగఁ జేసె హా.

మధ్యాహ్నం. అరయంగ శీతలోదకము ♦ నల యనుష్టాశీతధరణిః
గరము భానుకరోష్ణితములఁ ♦ గావించి గాలి నూర్ధ్వగతిఁ
దిరుగఁ జేసి త్రివృత మయ్యు ♦ దేహ మమృతప్రాత్రముగ
సరగఁ జేసి దవాగ్నిఁ బెంచి ♦ జలము నింకించె గ్రీష్మండు. 33౬

తే. గీ. అల నిదాఘభయంబున ♦ ననగ శివుఁడు
గంగఁ దాల్చె రమాపతి ♦ కంధిఁ జేరె
నరయఁ బంకజవిష్టరుం ♦ డయ్యె నలువ
యహనా పరు లోర్తురే నిదాఘాతపంబు. 33౭

తే. గీ. అప్పుడును సిద్ధు లలఘుపంఛాగ్నిమధ్య
మునఁ బ్రహృష్టరోమాళులై ♦ కనులు మూసి
కొనుచు ధ్యానింతురు ఫలము ♦ కోరువారి
కరయఁ గలదె యసహ్య మెం ♦ దైన నహహ. 33౮

తే. గీ. గాలి కృష్ణపదాబ్జయుగ్మంబు నిచటఁ
దాఁకుచు సుశీతలుం డగు ♦ దాపవహ్ని
నుజ్జ్వలంబుఁ గా నచ్చట ♦ నొనర లేవుఁ
జపలులస్వభావ మిది కాదె ♦ సరవి నెందు. 33౯

తే. గీ. నాగరులు గిరికుంజగఁగంబుఁ జేరి
తగఁ బ్రియాపయోధరకుంభతటిని గాఁగి
లించి తదధరామృతము సేవించి తాప
మును విపాసయు నార్తురు ♦ ముదము మీఱ. 3౪౦

తే. గీ. తనర శ్రీకృష్ణముఖచంద్రదర్శనమున
నెలమిఁ దద్దృష్టిపీయూషవృష్టివలనఁ
దపనుతాపంబు నెఱుగక ♦ ద్వారవతిని
జనులు సుఖించు చుంజిరి ♦ సౌఖ్యవృద్ధి. 3౪౧

————— (వర్సర్లు వర్ణనము.) —————

వ, ఇవ్వడువునం దపనగ్రీష్టులు విజృంభించి యుండునంత. 382

తే. గీ. జలదగణము సవర్ణుఁ డొజలజనయను
నకు సహాయార్థ మేతెంచె ♦ నా సమీప
గం బయి నిజంగముల భానుఁ ♦ గప్పి గ్రీష్టు
జలములను గప్పి పోషించె ♦ జగము నెల్ల. 383

తరువోజ. ధర నెన్న విష్ణుపదం బాశ్రయించి

తగ నర్థులకు వారిధిధారలు గురియు

సరళుఁ డౌఘనునకు ♦ జడనాయకుఁడును

సారథ్య మొనరించుఁ ♦ జాలఁగా నెపుడు

నిరతంబును ముకుందనిర్మలచరణ

. నీరజార్చితసర్వనిజవిభవనకుఁ

బరీకింప నుపకారపరునకు నెందుఁ

బరంగ సాహాయ్య మెవ్వఁడు నేయఁ డొక్కొ. 384

ఉ. భావన సేయ శోకహరఁవారి జగంబుల కెల్ల నిచ్చుమే
ఘనశికిం గడుక్ విమతుఁ ♦ డయ్యును ద్దన్త నయోగకారిగాఁ
జావె సమీరుఁ డొప్పె దగఁ ♦ జోక బరోసకృతిప్రలగ్నస
ద్భావుల కెందు శత్రులు నుదారశుభావహు లొట చిత్రమే.

మ. పరవిద్యుత్తతి వక్రశక్రధను వొప్పఁ ఖాశ్రయంబై పయో
ధ్వజ ముద్గర్జల వర్షముం గురియ భ్రాంతస్వాంతులై భీతిఁ జెం
దకు లోలాక్షీకటాక్షమున్ బొమయు నన్తధ్యోర్ధ్వ గాంచత్పయో
ధరమున్ నెంజి క్వణత్సుభాషణతతిన్ ♦ దా రొందుటన్ మాన

పుల్. 385

చ. జలకణమాత్ర మంబుధి యొసంగ సరిత్తుతికిం బయోధికిం
జలముల వృద్ధి గా ఘనుఁ డొసంగెను విష్ణుపదాశ్రయండు నె
డ్డిల నుపకారి యానరున • కింత యొసంగినఁ గోటిగుణ్యులై
వలనుగ దాతఁ జేయదె స్వవర్గముతోఁ దగ వృద్ధి గాంచఁగఁ.

తే. గీ. గ్రీష్మసత్త్వ మసహ్యమై • రేగియు వడి
నంబుదాగమహృత మయ్యె • నదియ యుక్త
మమర సర్వంసహజీవనము హరించు
వానితేజంబు నిరతంబు • పఱలఁ గనునె.

3౪౮

— (శరదృతు వర్ణనము.) —

నీ. అలసాధుజనమానసాకృతి సరసుఁ
దగఁ బరిశోధించి • తద్వదనని
భాంబుజచయముఁ బ్రహర్షంబు నొందించి
మించి పంకంబు ఖండించి మఱియుఁ
దద్ధన్నభోగతిఁ • దనరునభంబు ఘ
నాపిధానరహిత • మగుటఁ జేసి
యలఘుతమ మడంచి • హరివీర్యకీర్త్యాభ
సూర్యోడుపులకాంతి • స్ఫుటము సేసి
యతులసంసారబంధంబు • ననఁగ భిక్షు
వఃజలకును బ్రావృట్కూలబంధనమును
సరగఁ ద్రెంచి మోక్షానందసత్ప్రవాహ
తులితగోక్షీరవరపానముల జనముల.

3౪౯

తే. గీ. ముదితులుగఁ జేసి సచ్చాస్త్రమునకు నుద్ది
యై నముజ్జృంభితం బగు • చమరై జూడ

నతులవరశరత్సామాజ్యః మంత ధరణిః

గరము సకలజనానందః సరణి నెప్పి.

390

సీ. గణితపద్ధానేవ్యగ్గుణరాశివిస్తృతి

కారి స్వప్రీకృతః శారదైక

ఘనసదానందుండు ధ కంపితభోగిరా

ఘోరసన్ధాన్యగః ముండు మఱియు

సన్తాగ్రసంక్రీతాం చత్పంకశోషణ

కరుణును సత్పాంథః ఘర్తహరుడు

నొసర విష్ణుపదాశ్రయిండును బరిలస

త్పూణ్యాంబుపూతుఁ డగణ్యసుఖదుఁ

డనవరతము రామా యోగిజనుల కరయ

భీమచరితుండు సద్వంశవితతి నెపుడు

స్వాగేమమునఁ బ్రేమాలంబునై కశబ్ద

హృద్యవదనంబుగాఁ జేయు నిధికి రి.

391

తే. గీ. సుమనఃశికి సుజ్ఞేమ ధ మమరఁ గూర్పు

పుణ్యః డీక్షితి సువ్యక్తమూర్తి మాగు

తుండు సచ్చాత్రమందు సద్గురుని బోలి

సేవ్యః డవ్యేళ మూర్ధాభిషిక్తుఁ డయ్యె.

392

— (హేమంతర్తు వర్ణనము.) —

తే. గీ. పతివియుక్తనారీముఖపద్మములను

బద్ధతతితోడ శిథిలమై ధ పరఁగఁ జేసి

యలప్రబోధకల్పకు రవి ధ నల్పకాంతి

యతుఁగఁ జేయుచు హేమంత ధ మొప్పె నంత.

393

తే. గీ. ఇనుఁడు నుష్టకరుం డయ్యు ♦ హిమచయ్యాద్ది
తాంగుఁ డౌచును స్వకరంబు ♦ లగ్నిఁ జేర్చి
జలధిఁ దఱుచుగఁ జొచ్చెడుఁ ♦ దలఁప నింక
నబల లెట్లొర్తురు హిమంబు ♦ నట్టివేళ.

378

సీ. మాధవంబున మూలమాధవంబున వేడ్క

మాధవవనమాసమానసరణిఁ

దగ నిదాఘమున సదాస్వాద్యధరసుధా

స్వాదనలీలావిఁనోదములను

వర్షాగమమున సవర్ణతామైత్తి) ఘ

నామర్షరహితత ♦ ననఁగ నెలమి

నల శరత్తున మరుదానీతసారభాం

చితసర్వత్థరాశిఁ సేచనముల

నలఘు హేమంతశిశిరవేళలఁ గరంబు

నిత్యనిర్భరపరిరంభఁ నిరతిఁ దనరి

భక్తిఁ జీకృష్టు లిల ననిరుద్ధగతుల

సంచితవిభూతితోడ రమించి రంత.

379

— (ప్రద్యుమ్న కుమారజనన వర్ణనము.) —

సీ. మారుఁ గుమారునిం ♦ బడయ నుమాపతి

మర్త్యానుశిక్షణమాన్యశీలుఁ

డయిన కృష్ణుఁడు సేరి ♦ ప్రార్థించి వరమును

బడసి రా నంతలోఁ ♦ బడఁతి భైష్టి

మహితసంతోషాల్లిమగ్నమూర్తి యగుచు

మోదాశ్రుధారల ♦ మొగిని భర్తృ

చరణముల్ కడిగియు ♦ వరకాయకనకంబు

కృష్ణార్పితము సేసి ♦ కృష్ణగాత్ర

వరహరిష్కణి నిజకరఃపశము సేసి

కొని ధరించెను స్తురు గర్భమునను వేడ్క

నతివ యవిముక్తకబరి యశానబ్జ యట్టి

కాంత యేయర్థము లొందఁ ♦ గాంచ దొక్కొ.

371.

చ. అల గజరాజరమ్యగతి ♦ యభికుమారిక తన్ని కాంతునే
వల మదనాత్మకంబును శుభస్థితిఁ దాలించె గర్భమందు ని
స్తులితనరానుకారిచరితుం డగుకాంతువియుక్తి భీతమై
కలఁగుమనంబునందును దగం ధరియించెను వెండి దానినే.

తే. గీ. మారుని గుమారుఁ గనియెను ♦ శౌరి కల జ

తారి కనురూపరూపుఁ దా ♦ సంత బైష్ణి

యొనరఁ బ్రాచీనకవివిషయని నిశేషఁ

గాతికతపూరితాశు దిక్కాంత పూలె.

372

తరువోజ. తనచిహ్నమును జెవిఁ ♦ దన యస్త్రిరాజి

దంతోష్ఠద్వగోఽదమున స్వాంగంబు

తనుమధ్యమునఁ దనధనువుఁ గన్బొమలఁ

దనమార్చి నీలకుంతలములయందుఁ

దనమంత్రి వనమాలఁ ♦ దనమిత్తు నాస్య

తటిని వాక్కునఁ దేజిఁ ♦ దగ సమర్పించి

తనతండ్రిగాత్రంబుఁ ♦ దాఁ జేసి యతని

తనయుడై జన్మించెఁ ♦ దా స్తురుఁ డనఁగ.

373

తే. గీ. విమలతారుణ్యలావణ్యపీర్వధైర్య

విపులకారుణ్యముఖ్యద్రవిణగనాఘ్యఁ

దాకుమారుడు ప్రద్యుమ్నః • డనగ నెగడ

జగతిఁ బ్రద్యుమ్నముఖ్యాంశః జాతుఁ డగుచు.

3౬౦

— (గ్రంథసమాప్తిమంగళము.) —

మ. చిర ముర్వీపతిమాలిరత్నఘటితశ్రీపాదపీఠం డిట

స్థిరుఁ డబ్జాసనముఖ్యఫాలలసితశ్రీపాదరేణుం డట

వరనిశ్చేయసపాఠసజ్జనమనః • పాథేయగేయోదయః

డిర నాథుండుగఁ బాలుచ్ఛద్వారపతి మా • కిష్టప్రదం బయ్యెడు.

తే. గీ. ఒనర మణిమంజుమాళివిద్యోతితాళుఁ

దార్యుఁ డల పురుషోత్తమం • దార్యవృతుఁడు

తలసముద్రమధ్యంబున • ద్వారవతిని

వెలయు రుక్మిణీసహితుడై • వేడ్క నెపుడు.

3౬౨

తే. గీ. సకలకుశలైకగవ్య ప్రశస్తకీర్తి

సహిత భజకజనపుమర్థచయకరి పురి

యల కుశస్థనామిక • ద్వారక యది

నాడుమది నెప్పుఁ జేయుత • నర్తనంబు.

3౬౩

మ. స్వకరాంభోజసదాతపత్త్రమును సచ్చాస్త్రాఖ్యరాజ్యాప్తిఁ జి

త్సుకరాందోళిక దాస్యమాల గళమండు హస్తయుగ్మంబునం

దిక స్వాంశ్చుర్యసకంకణంబుఁ బ్రభుఁ డబ్జేశుండు తచ్చింతనా

ధిక హేమంబు సుయుక్తిరత్నములఁ బొందించు ధరిత్రి నను.

మ. అరయ హంసమనోహరంబు కవిభృంగానేవ్యము భాషితో

త్కరముక్తాళి నవప్రబంధజలజాతం బీశునంఘ్రి రమా

వరపాణిఁ దివిజాంతరంగముల సర్వం బయ్యెడు శారదా

పరితోషంబు స్వహృల్లసద్గుణము తా • వాయుప్రసిద్ధం బగు.

శా. శ్రీనూమంగళదేవి తత్పతి కథాశ్రీనాయికానాయకుల్
గా మాన్యం బగురంగవిత్తలకృపాకంధ్యంతరాప్రాక్తిర
త్నామోదప్రద రుక్మిణీపరిణయాశ్చైతత్కృతికా ధీమణుల్.
భూమిక సన్మణిగొండవేంకటకృతంబుం బ్రావణాః బ్రాధ్రితుల్.

— (గృంథాంత పద్యములు.) —

ఉ. తార పటేన పారద నుభా హిమ చందన పుండరీక పా
కారిగ జామృతాంశు శరదాగమనీరద మల్లి మందరో
ద్ధారియశస్సుకాంతి కలధౌతధరాధర గాంగవారి బృం
దారకధేను వాజముఖ నారద సన్నిభకీర్తిశోభితా. 3౬౭

క. కవివిద్వజ్జనపోషణ
ప్రవిమలచాతుర్యమృదులభాషణ స్వజనా
నవరతనమృతోషణ
నవమణిరుచిలసితభూషణా సుగుణనిధి. 3౬౮

సుగంధివృత్తము. శ్రీలసద్గ్రహంగణా గర్భితనంద్యసద్గుణా
శీలసత్యపాలనా ప్రసిద్ధకీర్తిభాజనా
మౌలితాఘసంఘ ధీవిశాలమాళి రాజగో
పాలకృష్ణయాచభూమిపాల సచ్చభోదయా. 3౬౯

గద్య. ఇది శ్రీప్రసన్నపాండురంగవిత్తలారాధక
మణిగొండ వేంకటరమణకవి విరచితం
బగు రుక్మిణీపరిణయ కావ్యంబునందు
సర్వంబు నేకాశ్వాసము.

రుక్మిణీపరిణయ కావ్యము

సమాప్తము.

